

ÉLETTÜNK

XXIII. évf. 12. szám (23. Jahrg. Nr. 12.)

Az európai magyar katolikusok lapja

1991. december.

***** KARÁCSONY *****

Réges régi kép: fenyőfa, tele szalancukorral, díszekkel, csillogó gyertyákkal, szikrázó esillagszórókkal, alatta sok ajándék és egy picike jászol, benne

Vasárnapi gondolatok

ADVENT 3. VASÁRNAPJÁRA
(december 15)

Amikor Keresztelő János bűnbánatot hirdetett, a nép megkérdezte: „Mit tegyünk tehát?” (Lk 3,10)

A bűnbánat nyilvános hirdetése felkeltette a lelkekben a bűnbánatot, — amit az ember oly szívesen „elás” a lelke mélyén. Legalábbis eltakarja minden lehető és kitalálható eszközzel...

Mi történik ilyenkor tulajdonképpen? Az ember adósnak érzi magát: az elmulasztott jó kellemetlen hiányként jelentkezik. Hogyan teheti az ember a megtett rosszat ismét jóvá?

Sok esetben ez lehetetlen — a helyzet elmúlt. Bűnbánat és erős fogadás útján azonban Isten megbocsát(hat)ja a rosszat és elveszi rólunk a bűnt.

A beteg lelkek elbítetik magukkal: nincs bűnöm, nem kell büntudat. Továbbá: nincs Isten, aki felelősségre von. Ma még gyógyíthatnák betegségüket...

ADVENT 4. VASÁRNAPJÁRA
(december 22)

„Mária Zakariás házába érkezve köszöntötte Erzsébetet” (Lk 1,40)

Mária szívből elfogadta Isten üzenetét az angyal által. A helyzet felmérhetetlen nagysága emberi értelemben is hatalmas és erős feszültségeket keltett Máriában. Erőből sürgősen beszélni kellett valakivel. Az egyetlen — de legalkalmasabb — ember, rokon, Erzsébet volt.

Útja alatt kérdések feszítették, amire választ várt Mária: „mit fog szólni Erzsébet?” „Megért-e, elfogad-e engem?” „Segít-e magányos, nehéz helyzetemben?”

Másik célja Máriának: segíteni idős rokonán. Egyszerűen és egész szívből... Tudunk-e mi így segíteni?

KARÁCSONY — ÉJFÉLI MISÉRE
(december 24)

„Abban az időben Augusztus császár elrendelte, hogy írják össze a birodalom lakosságát... El is ment mindenki, hogy jelentkezzenek: ki-ki a maga városába” (Lk. 2,1—3)

Isten Augusztus császárt használja fel, hogy József és Mária Betlehembe kerüljenek: a próféták jóvendölése szerint ott születik meg a Megváltó. Ennek kellett teljesednie — Isten terve szerint.

(Folytatás a 2. oldalon)

csöppnyi gyermek. Karjai széttárva, mintha mindnyájunkat átölelni akarna. És tele az egész szoba békességgel. A „Mennyből az angyal” éneklése után a csomagok felnyitása következett, valami fogható jele a mindent átölelő szeretetnek. A szemek ragyogtak, itt-ott egy-két könnyecsepp is megjelent, de ez is csak a mosolygós arcból, a nevető szemekből

Találkoznunk kell a betlehemi Kisdeddel!

Bűnös, önző volt az a világ is, amikor a földre lépett. De Mária szíve telve volt Isten és ember szeretettel! József szíve telve volt a mennyei Atya iránti tökéletes engedelmességgel. Nem akartak mást, mint amit az Atya! Minden külső körülmény ellenére is a szívükben béke volt. Csak Jézusra gondoltak, csak Érte éltek.

A PÁSZTOROK BETLEHEMBEN

A Sevilla-i székesegyház egyik üvegablakának részlete

buggyant elő. Béke, öröm, szeretet tölt be mindent. Otthonunk van! Vendégünk van! Aki szeretetben marad, Istenben marad és az Isten öbenne.

Milyen rég volt, milyen szép volt! Talán sok évvel ezelőtt a mi gyermek korunkban volt utoljára ilyen? Talán később is? Hányan hagyták el ezt a békés otthont és mentek a frontokra! Hányan vándoroltak ki hazájukból és régi otthonukból olyan messzire, ahova már nem érte el őket a Télapós karácsonyok Isten nélküli gyűlölete és börtöne? És hányan rettegtek, hogy az óvodában el ne mondja a gyermekük, hogy náluk jászol is volt, Mennyből az angyal is volt a szenteste! Hányan látták a karácsonyi gyertya fényében férjük, apjuk arcát, aki ötödik, tizedik karácsonyát még mindig börtönben tölti vagy jeltelen sírban nyugszik és szeretetei nélküle ünnepelnek? Mi kell ahhoz, hogy újra olyan szép, békés legyen a mi ünnepünk?

Jöhett vándorút, lehetett szállástalan kivetettség, menedék, lehetett számukra a csak istálló, mégis mindig otthonuk volt, velük volt Jézus! Érte éltek! Nem hiszem, hogy értették az istálló Isten akarata szerinti fontosságát, vagy az egyiptomi menekülést, de Jézusért mindent. Az ő tervük már nem fontos, az ő általuk elgondolt boldogításról lemondani tudnak és vállalják azt, amit az Atya akar. Ha nekünk karácsonykor nem Jézus a legfontosabb, ha a szállás, a fény, a fenyő, az ajándék fontosabb, nem lesz igazi, nem lesz békés az ünnepünk. Valami mindig más lesz, mint ahogy mi szeretnénk elrendezni. Éljük át nagyon az apostol szavait: *Íme eljött hozzánk jóságos és emberszerető Üdvözítőnk, a mi Istenünk. Nem mintha jócselekedeteinkkel megérdemeltük volna, hanem irgalomból váltott meg minket...* Imával, szent énekléssel, szívünk megtisztításával, a szentáldozásban neki otthont nyújtó befogadással teremtünk élő kapcsolatot vele. *Ha csak ruhája szegélyét érintem is, meggyógyulok...* Ő hoz szí-

vünkbe békét, megnyugvást, örömet, ő fog erőt adni az ünnep utáni hétköznapihoz is, ő segít majd elfogadni Isten akarát akkor is, ha az nem azonos a mi terveinkkel. Így lesz az ő szeretetére a mi válaszuk a főparancs első részének megvalósítása: *Szeresd Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből...*

Találkoznunk kell ember-testvéreinkkel!

Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Isten tehát nem egyedül engem szeret, hanem minden embert! Iránta való hálám tehát arra kötelez, hogy én is mindenkit szeressek. Milyen melegség visszaemlékezni a karácsonyfa alatt talált ajándékokra. Még ma is összefut a nyálam, ha a karácsonyesti vacsorákra gondolok. Egész testemben érzem a karácsonyi otthon kályhamelegét. Otthon, telve a szeretet jeleivel. És ahol nincs se szoba, se meleg? Ahol a gyerekeknek nem jut ajándékra a szegényes keresztből, vagy munkanélküli segélyből? Ahol valaki özvegyiségében már egyedül él és nincs hitves, nincs gyermek, aki rá is gondolna? Jézus adósa vagyok, szívemet telíti az Ő szeretetével. Hiszen értem, a bűnös kis emberkéért Ő a végtelen Isten bekakilós, magatehetetlen kicsinnyé akart lenni! De adósságomat törleszteni elindít: *bármit tesztek egynek, akár a legkisebbnek is az emberek közül, nekem teszitek!* A befogadott menekült: Jézus. A megvacsoráztatott idegen, vagy szegény: Jézus. A meleg ruhát is Jézusnak nyújtom. A szomszédban a magányos öregnek készített kis csomag is Jézusé! Mária életet ad, tápláló tejet nyújtja, József munkás karjait, kétkeze keresztet és bátor biztonságot kínál, a pásztorok szegénységük ajándékait hozzák...

És én: Jézus szól: *és szeresd felebarátodat, mint önmagadat...* Karácsonykor: megbocsájtó szeretetet a hitvesnek, gyerekeknek, öregnek, szomszédnak, más párthoz tartoznak... Segítő szeretetet a szegényeknek, a sokgyermekeseknek, az állami gondozott gyerekeknek, a börtönben levőknek, vagy onnan nemrég szabadultaknak, a drógosnak, alkoholistának, lelkileg összeroppanóknak, a kórházban fekvőknek, szociális-otthonokban élőknek. Egy simogatástól hatalmas kölcsönig, egy jó szótól, ajándéktól roskadozó kosárig milyen hatalmas lehetőségünk van, hogy a Betlehemi Gyermek szeretetét közvertsük!

Hát találkozzunk a Kisdeddel!

Éljük át szeretetét! Vegyük át és gyakoroljuk is! Így újra olyan lesz ünnepünk, mint akkor régen otthon!

A Betlehemi Gyermek áldása és kegyelme kísérelje ünnepeiket!

Szeged, 1991 karácsonyán.

Gyulay Endre
Szeged-csanádi megyés püspök

„Nem vagyok tökéletes” (4)

Robert J. Furey, fiatal amerikai pszichológus „So I'am not Perfect” (Nem vagyok tökéletes), — alcíme szerint „A psychology of humility” (Az alázat lélektana) című könyvéből. Ismerteti és magyarra fordította Puskely Mária.

A FELNÖTTEK VILÁGA

Az évek múlásával a felnőttek egyre nagyobb szüksége van alázatra. Az évek múlásával az embernek egyre bátrabban el kell fogadnia a megváltoztathatatlant nehéz helyzeteket. Nehézségek jelentkezhetnek a nemiség területén, a családi életben, a munka területén... Félő, hogy elfelejt erre a kérdésre felelni: „Ki vagyok?”, s csak erre tartja fontosnak a választ: „Mi vagyok?”. Fennáll a veszély, hogy azonosul munkájával, foglalkozásával, mivel ez hatalommal ruházza fel, megbecsülést biztosít számára. A rendőr fegyvert hordhat, az orvos előírásokat adhat, a művész sikert arathat, a pap megbocsáthatja a bűnöket, a nevelő büntethet... Az ember azonosul azzal, amit csinál, s elfelejt lenni. Újabb identitás-válság. Csökevényes képet alakít ki saját magáról, mert keresi a választ az alapvető kérdésre: „Ki vagyok?”. Ha pl. ezt egy orvos teszi, miközben folytono-

san szembesül az élet és a halál egzisztenciális kérdéseivel, kegyetlen vámot fizet! Nem véletlen, hogy az orvosok körében annyi az alkoholista, a kábítószerélvező és öngyilkos!

Az ember mérhetetlenül több a munkájánál, teljesítményénél! Ez csak egyik dimenziója az emberi életnek, s ha csak ez marad, kihal az emberből az élet iránti érdeklődés. Beszűkül, eltorzul, s élete tragédiába fordul. Tipikus felnőtt betegség a féltékenység. Azok hibája ez, akik úgy érzik, hogy nem szeretik őket. Ha nem szeretik, akkor nem szeretetre méltó, s így egyenes következményként képtelen önmaga elfogadására. Megint a pokoli kör! Ennek a megtörésére egyedül az alázat a gyógyszer. A féltékeny embernek mások szeretetére, megértésére van szüksége, hogy rájöjjön, szeretik, tehát szeretetre méltó, s ezt a szeretetre méltó önmagát már képes lesz elfogadni. Képes lesz a hálára, arra, hogy kimondja valakinek: „köszönöm!”.

A felnőttkor másik veszélye — ami szintén az alázat hiányából fakad — ezzel a mondattal foglalható össze: „Senki sem tökéletes, de én az leszek, tökéletesnek kell lennem!” Ezzel aztán megkezdődik a csalódás, levertség, önbecsapás, a dicsőséghajhászás, a feltűnő sikerek keresése, az elkeseredés majd végül a szellemi-, lelki- idegi összeomlás „karrierje”. Ebben az esetben már szakember kezelését kell igénybe venni. A gyógymód ismét csak az alázat: önmaga korlátainak derűs elfogadása, s őszinte válasz erre a kérdésre: „Ki vagyok?”. A válasz megfogalmazása az évek múlásával egyre sürgetőbb lesz. Az öregkort és a halált csak az tudja elfogadni, aki önmagát elfogadta az igazságban.

LELKISÉG

Sok minden létezik a világegyetemben, amit nem látunk. Szemünk nem tudja áttekinteni mindazt, ami létezik. A bölcsesség kezdete ennek a ténynek az elfogadása. Tudjuk, hogy a valóság tágabb, szélesebb, mint amit megismerhetünk, tehát nem akarjuk a világegyetemet a magunk kis méretére leszűkíteni. A tudomány soha nem mondja: „Nincs tovább”, nem zár le kérdéseket. Ha az ember lezár, tekintetét nem veti tovább az izgalmas, még nem ismert távlatokba, lelki dimenziói beszűkülnek, lelkileg megvakul. Ennek a sajnálatos állapotnak egyik következménye a goromba agresszívítás. Ez a magatartás pedig lezárja előttünk Isten látásának távlatát. Ha lát még Istenből egyáltalán valamit, az csak valamiféle ajándékosztó automata vagy a szigorú ítélőbíró, aki kegyetlen büntetéssel sújtja.

Az igazi alázat megnyit minket Isten felé. Ha megküzdünk az „érthetlennel”, a látszólagos káosszal, ha alázattal tekintünk saját és minden ember törekvésére, Istenrel találkozunk. Egyesek azért félnek a nagy távlatoktól, mert akkor még jobban érzik kicsinységüket. Egy magasabbrendű Hatalom veszélyeztetni saját kis hatalmukat... Ezek az emberek csak gyöngeségnek minősítik Isten elfogadását, nem látják meg Benne az erő egyetlen és igazi forrását. Az alázatnak az a legmagasabb foka, amikor megváltozik Istenhez fűző kapcsolatunk. Akkor kezdjük Istenet sejteni, amikor elfogadjuk, hogy a valóság végtelenül több, mint amit mi föl tudunk fogni.

(Folytatjuk)

VASÁRNAPI GONDOLATOK

(Folytatás az első oldalról)

József és Mária nem sokat gondolkodtak, miért kell a küszöbön álló szülész előtt e fáradságos utat magukra venniük, — a császár rendeletét Isten akaratának vették. Akár volt tudomásuk a jövendölésről, akár nem, Isten akaratát teljesítették. Jó lélekkel...

Földi dolgokba, történelembe „becsmagolva” történik meg Isten akarat. Milyen „világrendítő” — a bűn és sáttán világát alapjában megrendítő — események jönnek létre emberi cselekvések mögött, ha Isten cselekszik...

KARÁCSONY ÜNNEPÉRE

(december 25)

„Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén” (Lk 2,18)

Abban az időben a hallás és az elbeszélés volt majdnem kizárólagosan az egyedüli kommunikációs eszköz. Egyrészt nagyon ritkán „teremtek” írók, másrészt alig valaki tudott olvasni. A hírek, események szájról-szájra terjedtek, ezért a „hallás”-nak rendkívül fontos szerepe volt az emberi életben. Tudunk-e még hallani?...

Akkoriban még volt képességük az embereknek csodálkozni. Ma nem csodálkozunk azon a hiányon, hogy képtelenek vagyunk Isten szaván, tettein, szeretetén csodálkozni...

A történetek elbeszélésének is sokkal nagyobb szerepe volt a betlehemi pásztorok idejében. Az ember belevitte egész egyéniségét, szomorúságát, vagy örömét az „elbeszélésbe”. Szinte együtt élt a történetekkel. A pásztorok elbeszélésének fő jellemzője a karácsonyi öröm volt. S a mienk?...

A SZENT CSALÁD ÜNNEPÉRE

(vasárnap, december 29)

„Jézus szülei évről-évre elzarándokoltak Jeruzsálembe, húsvét ünnepére. Amikor Jézus tizenkét esztendő lett, szintén fölmentek... az ünnepi szokás szerint.” (Lk 2,41—42)

Hívó emberek évente zarándokoltak A templom-ba, Jeruzsálembe. Minden más helységben imaház, gyülekezeti ház: zsinagóga volt csupán. A templom-ban Isten volt jelen a legszentebb helyiségben. Őt mentek meglátogatni, hozzá akartak imádkozni: személyesen. Miért van tűnőben az Istennel való személyes találkozási vágy?

Emberi igény az ünneplés — fokozottabb a vallási ünneplés igénye. Már kinek van vallása és ha képes még ünnepelni.

A tizenkét esztendő Jézus ezen zarándoklat alkalmával elnyerte — korabeli szokás szerint — nagykorúságát. Emberi és hívő-ember értelmezésében. Kár, hogy ma annyian egész életük során nem érkeznek el a hívő-ember nagykorúságáig...

SZÜZ MÁRIA ISTENANYASÁGÁNAK ÜNNEPÉRE

(január 1)

„A pásztorok... dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit úgy láttak és hallottak, ahogy az angyal előre elmondta nekik.” (Lk 2,20)

Jól lehet, pontosan értették a pásztorok: a született kisgyermek Istentől származik, de emberi értelemben édesanyjától is. Ugyanolyan tisztelettel vették körül ezt az édesanyját is.

Különösen az jelentett nekik élményt.

ha mindent úgy találtak és láthattak, a-hogy az angyal előre elmondta. Jövőbe látni, vagy több helyszínt egyidőben látni, embereknek nem adatott meg. A többszörös csoda láttán könnyű szívvel dicsérték Istent.

A dicséretbe beletartozott az Istenanya is...

A KARÁCSONY UTÁNI 2. VASÁRNAPRA

(január 5)

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt és volt az Ige.” (Jn 1,1)

Szent János apostol a fenti mondattal kezdi evangéliumát Jézusról. Az Ige kifejezést kizárólag Jézusra vonatkoztatják: Ő az Istentől kiáramló Ige.

Istent (már) akkor szellemnek fogták fel, aminek tulajdonsága, hogy „szól” és szava az Ige. A szellem láthatatlan, a szava ugyanígy. Jézus istensége ugyanígy láthatatlan, mint az Atyáé. Mégis mindkettő öröktől fogva létezik.

Az állítás: „az Ige Istennél volt” azt jelenti, hogy Jézus az Atyánál volt az egy Istennel. Következésképpen az Ige is Isten. Ezt a roppant tömörségű meghatározást állítja az evangélista személyi meghatározásképp az örömhír-történet elejére.

VÍZKERESZTRE

(január 6)

„... A judeai Betlehemben (születik a Messiás ugyanis), ezt írja a próféta. Te Betlehem, ... nem vagy a legkisebb Juda jelentős városai között, mert belőled származik a Fejedelelem, aki kormányozni fogja népet.” (Mt 2,5—6)

Érdekes, hogy a várva várt Megváltó születési helyére vonatkozóan egyetlen jövendölés történt, Mikeás próféta jelölte meg Betlehemet látnoki írásában.

Ha nevezetes ember származik egy városból, „hívős város”-sá válik az ismeretlen fészkek. Betlehemet hét évszázadon keresztül így tartották számon: a Messiás-váró reménység bölcsője.

Alapjában véve az egész nemzet elfogadta: a Megváltó az Ő soraikból születik. Tragikus, hogy a megszületett Fejedelmet aztán sokan nem fogadták el... Ebben a tragikumban egyeznek ma is mindazokkal, akik Jézust — akár milyen okból — nem fogadják el.

URUNK MEGKERESZTELKEDÉSÉRE

(Évközi első vasárnap, január 12)

„Amikor Keresztelő János a bűnbánat keresztségét hirdette a népnek, mindnyájan arra gondoltak, Ő a Messiás.” (Lk 3,15)

Az emberek nehezen értik meg a történetek lényegét, még akkor is, ha értetően és világosan fejezi ki valaki — Keresztelő János — magát. Amíg eddig nem, vagy alig gyakorolták a bűnbánatot, most átesve a másik oldalra túloznak.

Hiszékenységük egyrészt „korszellem” volt, de közrejátszott a tömegmegmozdulás jelensége is: most mindenki bűnbánatot tart. Rajta, tartsuk mi is!... Korunkban hosszú ideje ellentétes irányt látunk: kevesen tartanak bűnbánatot...

Ha mindnyájan arra gondoltak, János a Megváltó, volt ebben jó adag türelmetlenség: „ha már bűnbánatot tartunk, jöjjön is a Messiás” — alapon. Az biztos tény, egyik legnehezebb keresztségünk: kivárni amíg Isten eljön, vagy megtesz valamit, amit kérünk, vagy várunk. **Fejős Ottó**

DR. CSERHÁTI FERENC (München):

Veszélyben a Délvidék magyarsága*

Hazánk népe két évvel ezelőt, 1989. október 23-án elnyerte függetlenségét, kikiáltotta a Magyar Köztársaságot. Azóta szabadságnak örvend és áldozatos odaadással küzd jóléte megteremtéséért. Hosszú és több évtizedes elnyomás után mára győzelemre jutottak az 1956-os forradalom és szabadságharc eszméi, amelyekért annak idején sokan feláldozták életüket, vagy a későbbiekben vállalták a zsernoki rendszer elnyomását és üldözését odahaza vagy az idegenben.

Ünnepi megemlékezésünket azonban nemcsak az elmúlt idők keserősége és fájdalma árnyékolja be, de a jelen aggodalma is, a Hozánk határain kívül rekedt, kisebbségi sorsban szenvedő és létében veszélyeztetett magyar testvéreink insége Szlovákiában, Kárpátalján, Erdélyben és a Délvidéken.

Ezúttal különösen örájuk emlékezünk, népünk mintegy egyharmadára, egynegyedére, azokra, akik számára még nem jött el a megváltás, a szabadság hajnala.

Figyelmünket most elsősorban mégis azok felé fordítjuk, akik ezidő tájt közülük a legsúlyosabb megpróbáltatásokkal küzdenek, a vajdasági magyarokra, a jugoszláviai polgárháború szenvedő és halálkóldó áldozataira. Lelkiismeretbeli kötelességünk megemlékezni róluk és szenvedésükről. Ezt kívánja mivoltunk és népi egygétartozásunk.

Amikor együttérzésünkről és szolidaritásünkről biztosítjuk a vajdasági magyarokat, imádkozunk értük és adományainkkal támogatjuk őket, akkor elsősorban nem politikai megfontolások vezetnek bennünket, hanem az emberieségből és kereszténységből fakadó sürgető követelmények. A krisztusi szeretet parancsa mindig arra ösztönzi a keresztényeket, hogy síkra szálljanak a szenvedők, az elnyomottak, az üldözöttek oldalán, bármilyen fajhoz, valláshoz vagy nemzethez tartozzanak. A Vajdaságban most népünk fiai az üldözöttek. Ők a gyengék és nekünk keresztényeknek mindig a gyengék, a jogfosztottak oldalán van a helyünk.

Megerősített hírek szerint a Vajdaságban folyamatban van a lakosság nemzeti összetételének erőszakos megváltoztatása. A közel 40 ezer hazánkba menekült jugoszláviai között a legelővigyázatosabb becslések szerint is több mint 10 ezer magyar hagyta el nem saját akaratából, menekülteként szülőföldjét, mert nem tudta elviselni a félelem és elnyomás légkörét. Kollektív nemzeti jogokat megnyírbálták, megvonták az Újvidéki Rádió magyar adása hallgatásának lehetőségét, az Újvidéki Televíziót az uralmon levő párt szolgálatába állították, fenyegetik a Magyar Szó c. napilapot. Egyre csökken a lehetősége annak, hogy a magyarok anyanyelvükön tanulhassanak. Kisajátítottak számos magyar kultúrát szolgáló épületet és úgyszólván kiszorították a magyar nyelv használatát a köz-

életből, ahci egyébként az unalkodó rezsim szószólói propagandisztikus módon gyávának és nem kívánatos csoportnak bélyegzik meg a magyarokat. A Jugoszláv Néphadsereg oldalán a polgárháborúban elesett katonák több mint egyötöde magyar, ami arra utal, hogy aránytalanul magas számban vonják be őket a hadseregbe és parancsolják tűzvonalba. Mindezek a körülmények arra utalnak, hogy a vajdasági magyaroknak csupán csak azért kell szenvedniük, mert magyarok. Többen bűnül róják fel nekik, hogy magyarnak születtek.

MINDEN NÉP SÉRTHETETLEN

Amikor ilyen világosan és minden kerdés nélkül pellengérré állítjuk a nacionalista elnyomás ezen formáit a Vajdaságban, és felemeljük szavunkat szen-

jogainak tiszteletben tartását, a vajdasági, az erdélyi és a többi határainkon kívül élő magyar testvéreink jogainak tiszteletben tartását is: „A kisebbségeknek el kell fogadniuk annak az országnak az alkotmányát, amelyben laknak, de a kormányoknak is el kell ismerniük a kisebbségek egyenlő jogait, beleértve az anyanyelv használatának jogát is. A magyarok szívükön viselik a szomszédos országokban élő testvéreik sorsát. Jogosan kívánják, hogy megfelelő kapcsolatokat tarthassanak fenn velük. Ha a határok sérthetetlenek, nem kell-e ugyanúgy azt is mondanunk, hogy maguk a népek is sérthetetlenek? Sürgetően szükséges, hogy legyőzzék a többség és a kisebbségek közötti előítéleteket, vagy a múltból örökölt ellenérzéseket. Egymásnak kölcsönös, jobb megértésével nem lehetséges-e türelmesen legyőzni az ősi

Karácsonyi népének

*Szép violácska, kedves rózsácska,
Szerelmes Jézusom,
Világra jöttél, váltásunk lettél,
Én lelki orvosom.*

*Szívemet vond el, bűnöm töröld el,
Szerelmes Jézusom,
Igen kedvellek, szívből szeretlek,
Irgalmazz minékünk!*

*Vigasztalj minket, foglald szívünket,
Szerelmes Jézusom,
Néked szolgáljunk és hálát adjunk,
Irgalmazz minékünk!*

*Jászolban látlak, szívembe várlak,
Szerelmes Jézusom,
Tüzeid nagyok, im tiéd vagyok,
Irgalmazz minékünk!*

*Én szent teremtmény és üdvözítőm,
Szerelmes Jézusom,
Dicséret néked, melyet mond néped,
Irgalmazz minékünk!*

E bájos karácsonyi népének — latin szöveggel, de magyar fordítással már az 1651-ben Lócsán megjelent Kisdi-Szölösi „Cantus Catholici”-ban fölbukkan. Itt közölt szövege 1676-ból való, Kájoni János csíksomlyói ferences házfőnök, jeles zene-tudós, gyűjtő, orgonaépítő „Cantoniale Catholicum” című enekeskönyvében látott napvilágot. Századunkban csaknem minden ismert népdalgyűjtőnk felfigyelt rá, Vikár Béla, Kodály Zoltán fonográf-felvétele egy csodálatosan szép, bonyolult melizmákkal (keleties hajlításokkal) díszített éneket örökít meg. A „Magyar Népzene Tára” II. kötetében (1953) olvasható róla: „Kedvelt ének, még a gyermekek is énekelik, bár kevesebb melizmával”. Volly István pedig érthetetlennek tartja, hogy „ez a 300 éve jóváhagyott, hivatalos népénektárba felvett karcsanyi ének — egykorú szövegével — mindeddig nem került vissza az újabb kiadványba, közhasználatra”. Megjegyezzük: a „Hozsánna” 128. éneke nem azonos az itt közöltelemmel. (Sz. J.)

vedő magyar testvéreink érdekében, akkor II. János Pál pápa útmutatásainak megfelelően járunk el. A diplomáciai tesztület képviselőihez intézett beszédében mondotta Budapesten: „A két világháború Európában olyan katasztrófát idézett elő, hogy annak következményei még mindig ránehezedenek a népekre. Tudatosítani kell azokat az indítókat, amelyek előidéztek és fenntartják a feszültségeket és konfliktusokat; óvakodni kell attól, hogy elkendőzzék az önző érdekekből fakadó viszályokat, hiszen ezeket az érdekeket gyakran mások kárára akarják érvényesíteni. Világosan föl kell tárni azokat a közös és építő értékeket, amelyek az igazságos és tartós békét megakadályozzák, hiszen ez a földrés harmonikus jövőjének feltétele — Európáé, amely most újra megtalálja egységét az egész világ népének figyelő szemé láttára”.

Mi, imádkozó keresztények nem akarjuk egyetlen nemzet kárát sem. Nem örvendünk mások bukásának és eltévelyedésének, de síkra szállunk a nemzetek közötti megbékélésért minden nemzet jogos követelményeinek tiszteletben tartása mellett. Szentatyánkkal valljuk: „Számunkra a nemzetek közti szolidaritás és az igazságosság vágya sokkal méltóbb indítékokat ad a közös cselekvésre, mint az önző érdekekhez való ragaszkodás”. Ezért vele együtt követeljük minden nemzet, minden kisebbség

mi formáit és keresztény hagyományait s befogadta az országba az idegeneket, különösen a zarándokokat... Ti Európa közepén éltek, különböző népektől és nemzetektől körülveve. Csak akkor lesz boldog és biztonságos a házatok, ha nagy-lelkűen a közös európai ház építésén fáradoztok, a nyitottság, a szolidaritás és az együttműködés szellemében” — figyelmeztetett II. János Pál pápa 1991. augusztus 20-án a Hősök terén Budapesten.

Ez a keresztény tanúságtétel hívott össze bennünket. Miközben szolidaritást vállalunk a délvidéki magyarokkal és imádkozunk értük, keresztény és hazafias kötelességünknek teszünk eleget, vállalva a krisztusi szeretet tanúságát minden nép iránt és előtt.

ÜLÉSEZIK A PÜSPÖKI SZINÓDUS RÓMÁBAN

Rómában november 28-án kezdődött meg és december 14-ig tart a Püspöki Szinódus, amelynek Európa újra-evangelizálása a témája. A jelenlegi társadalmi helyzetben Európa arra hivatott, hogy folytassa küldetését az evangélium szolgálatában. Ezt csak úgy teheti meg, ha emlékezve keresztény voltára, nem veszi el Krisztushoz való hítségének bátorságát és az egyház nem lép kompromisszumra a világ változó kultúráival — ahogyan a pápa mondotta. Fontos alkalom a Szinódus a Kelet és Nyugat főpásztorainak találkozására. Kiemelte még a pápa, hogy a Szinódus elő akarja segíteni az ima és a párbeszéd révén valamennyi keresztény hit és élet egységét. Szükséges, hogy minden keresztény közösség az imában egyesüljön. Ezért december 7-én a Szentatya is a Szinóduson jelenlevő püspökökkel és a testvér egyházak képviselőivel ünnepélyes imatálalkozón vesz részt. (Avvenire)

TUDOMÁNYOS ÉRTEKEZLET A „CENTESIMUS ANNUS”-RÓL

Nemzetközi tudományos értekezlet folyt le október 22-e és 27-e között a középolasországi Rieti-ben. II. János Pál pápa „Centesimus annus” kezdetű szociális körlevelének antropológiai szempontjai álltak a megbeszélések középpontjában, amelyen 23 országból 50 diplomata, politikus, egyházi és világi szakember vett részt. Az elhangzott előadások alapján kialakult az a nézet, hogy az utolsó évek történelmi fordulatai igazolták az Egyház 100 éve meghirdetett és közben továbbfejlesztett emberközpon-tú szociális tanításának helyességét és időtálló mivoltát. Magyar részről Kovács K. Zoltán, lapunk szerkesztőségi tagja és Goják János egyházi közíró volt jelen a találkozon. Kovács K. Zoltán előadásában áttekintette a szociális enciklikák magyar társadalomra tett hatását, Goják János pedig a szolidaritásnak, mint az új pápai körlevél egyik alapvető követelményének szerepéről beszélt a magyar társadalom átalakulásában.

(VR)

KIK A VÉRONTÓ VADÁLLATOK ?

„... A vajdasági magyarok napilapja, az Újvidéken megjelenő Magyar Szó október 28-án 'Veszélyben a sajátos régiók' címmel közölt egy cikket, mely a magyarok veszélyeztetettségéről szól, s ebben közölnek egy mondatot, mely az elmúlt héten hangzott el a Szerb Tudományos Akadémia ülésén: 'A magyarok a legbestialisabb faj és vérontó vadállatok, akiket az emberiség nevében kell kiirtani'. Ez a népiértés már megkezdődött...” (Szó szerint idézve egy a Münchener Magyar Misszióhoz nemrégiben érkezett levélből. Nem tettünk hozzá semmit!)

* Szentbeszédként hangzott el a délvidéki magyarokért rendezett szolidaritási szentmisén a müncheni Damenstift templomban, október 23-án, a forradalom nemzeti emléknapján.

„Délvidéken” általában azt a területet értjük, amelyet a Trianonban létrehozott Jugoszláviához kényszerítettek. Földrajzilag több részből áll, ezek: a) Bácska (a Duna-Tisza köz), b) Bánát (a Tiszától keletre eső terület), c) a Baranyai háromszög és d) a Muravidék. A magyarság zöme a névleg autonóm, valójában Szerbia alá rendelt Vajdaságban él. Ezért a jugoszláviai magyarságot csak „vajdasági magyarság”-ként szokás emlegetni. ((Szerk.)

GYERMEKEKNEK

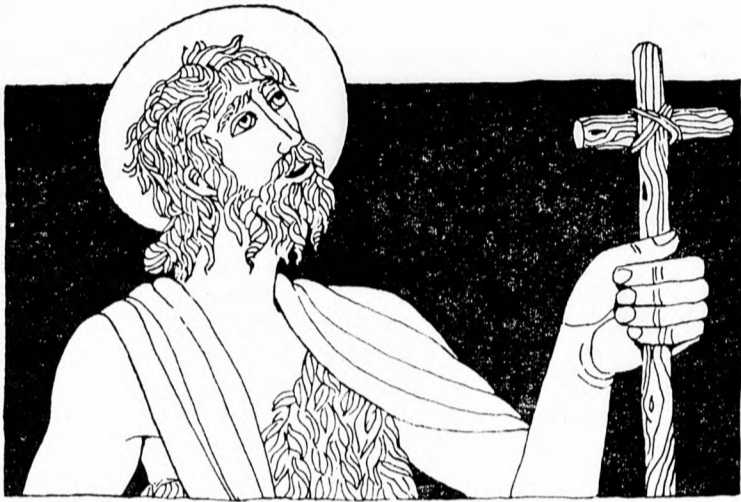
Kedves Gyermek!

Amikor ezeket a sorokat olvassátok, vagy esetleg még születek olvassák fel nektek, már az adventi időszakban vagyunk. Ez az idő számunkra a karácsonyra való felkészülés ideje. Hogy milyen készülétről van szó, azt mutatja be nekünk advent második vasárnapjának evangéliuma.

Keresztelő Szent János feladata volt, hogy Jézus születésére előkészítse az embereket. Azt kérte tőlük, hogy síma, egyenes úttal várjuk Jézust. Természetesen nem arra akarta rábírní őket, hogy

nagy útépitési munkákat kezdjenek. Ezt az utat a lelkükben kellett készítenük. Mindenkinél el kellett tüntetnie a szakadékokat és a hegyeket, vagyis a bűnöket lelkéből. A tiszta, büntelen lélek a síma, egyenes út Jézus számára. Ha ilyen a lelkünk, akkor Jézus biztosan eljön hozzánk karácsonykor. Ezért Keresztelő Szent János felhívása nekünk is szól. Lelkünk megtisztítása, Jézus útjának elkészítése a legfontosabb feladatunk, amikor karácsonyra készülünk.

János atya

FIATALOKNAK

Kedves Fiatalok!

Talán nincs is az év hónapjai között jelesebb a decemberről (esetleg a nyári vakáció hónapjai). Ilyenkor számoljuk a napokat: még húsz nap, már csak öt — s végre — itt a karácsony! Boldog örömmel olvassuk a szép, színes levelezőlapokat, nagy lelkesedéssel kutatunk a feldíszített fenyőfa alatt az ajándékok után, s örömmel kiáltunk fel: éppen erre vágytam! Megvan az új computerem, HiFi tornyom, divatos ruhám... most sápadjatok barátaim, ismerőseim!

Nem akarok ünneprontó lenni, de fel kell tennem egy kérdést: csak ezt ünnepelejük, csak ennek örvendünk karácsonykor?

Ajándékról esett szó, olyan dolgokról, amik talán egy-két hét múlva ott porosodnak szekrényünk polcán, vagy fiókjaink mélyén.

Milyen ajándékokat kaphatnánk-adhatnánk, amik maradandóak, időtállóak, amelyek hónapok, évek, egy élet után is értékesek maradnak?

A feltett kérdésekre válaszol nekünk a karácsonyi éjféli mise olvasmánya: „A sötétségben lakó népnek nagy fényesség ragyog föl... Megszületik a Gyermekek, eljön az Isten Fia. Kezében hatalom: csodálatosan megvalósítja Isten terveit.”

Izajás egy gyermek születéséről jövendöl. Ez a születésnap csodálatos lesz, ajándék a népeknek Istentől. E nappal indul Isten terveinek megvalósulása az emberek között. „A mindenség Urának emberszerető jósága műveli mindezt.”

Ez az első ajándék, amelyet karácsony szent estéjén kapunk. Az ajándékozó: Isten. Az ajándék: Jézus. Gondoltok-e rá karácsony ünnepén? Nagyon szeretünk ajándékot kapni. Mindenfélét. Ezt az isteni ajándékot elfogadjuk-e? S még egy kérdés, — ebben a hónapban az utolsó —: előkészítetted-e már a te ajándékodat, vagy még töröd a fejed, hogy mit is adhatnál szüleidnek, testvéreidnek, barátaidnak?

Van egy ötletem: ajándékozz valami olyat, ami egészen ajándék, csak rád jellemző, a tied: egy részt önmagadból!

„Kérem, talán nem jól értettem...”

mondod. A válaszom: próbáld meg, kísérletezzünk! Nézzük, fakad-e öröm, boldogság mind abból, amit most karácsonykor „elkövetsz”!

— Hívj meg valakit az éjféli misére, előtte egy jó előadásra színházba, moziba, valakit aki nagyon magányos.

— Kívánj boldog ünnepeket azoknak is, akiknek (te tudod kik azok) nem kíván senki.

— Légy barátságos, türelmes, megértő legalább ezen a napon...

S mindezt miért? Nálam sokkal szebben írja a költő:

„Én vagyok itt, én vagyok veled,

én vagyok az Idő és a te életed...

Karácsony van — örök karácsony —

A kapu kitérve előtted.” Pál atya

A család jövő nélkül (5)

„NEKEM IS VAN KRITIKÁM”

A fenti mondat „mintamondat”, amelyről többször szólok különféle bekezdésekben. Ezért az ismétlődő teljes idézés helyett csak „A mondat (vagy e mondat)” található a szövegben.

E mondatot fiatal, vagy serdülő szájából hallva azonnal egész sereg ellenvetés tódul értelmünkbe, szinte nehéz válogatni köztük, melyiket vágjuk először a fejéhez és milyen erővel, illetve mennyire erőteljes hangsúllyal. Csak aki megtanulta saját érzéseit — már amennyire ez lehetséges — ellenőrizni, az jön rá (és mily gyakran ő is későn), hogy egyáltalán nem figyelt a fiatal ember mondanivalójára.

Vegyük először saját reakciónkat szemügyre — már csak azért is, hogy hasonló alkalommal ne reagáljunk önkontroll nélkül, ami érzéseinket illeti. Ha érzéseink ilyen válaszokat szülnék a fenti mondatra, mint: „először lásd el rendesen a dolgot, aztán kritizálj”; „neked semmi sem jó, csak kritizálni tudsz”; „miért látod mindenben a rosszát és miért kritizálsz, ha nem tudod, mi lenne a jó” — sok más hasonló értelmű mondat mellett, akkor a hiba — a hibák — bennünk vannak. Nem csináltunk semmi helytelent s már is beleestünk a „miért akarod kivenni a szálkát a más szeméből, ahelyett, hogy a tiedből a gerendát vennéd ki —” tartásba. Ezzel a ténnyel kívánom aláhúzni az önkontroll fontosságát. Az önkontroll által szerzett tapasztalatok segítenek és képesítenek bennünket, hogy mennyi készség, odafigyelni tudás, a másik lélekbe és gondolat-tapasztalatvilágába való beleérzést kell szereznünk, amíg a fenti mondatra érdemben tudunk választ adni, amely segíti a fiatalt életében.

Az érzéseinkből fakadó ellenőrizhetetlen mondatok (a második bekezdésben) kétszeres kárt okoznak: nekünk magunknak a serdülő előtt, mivel meg sem értettük kérdését-kérését. Nem is vettük a fáradságot, hogy mélyebbre hatoló kérdésekkel megokoltassuk vele kritikájának okát-okait, tapasztalatát, amelyekből elégedetlenség — vagy bármi más — származik. Következésképpen képtelenek vagyunk érdemben és türelmellel (mert ilyen beszélgetés időrabló segítséget nyújtani számára. Ezzel szegénységi bizonyítványt állítunk ki magunkról: képtelenek vagyunk egy ember — netán saját serdülő gyermekeinket — megérteni és használható útmutatást adni neki az életre, mert szellemi-lelki életünkben — és kereszténységünkben — begyepesedtünk, vagy ha úgy tetszik, elmeszesedtünk. Nem arra gondolok, amikor időhiány áll fenn a reggeli munkába sietés sürgősségében, azt meg lehet mondani, hogy ehhez idő kell s ezt mindenki meg is érti, lévén a fiatalok értelmesek. De kell is időt teremteni számukra — hálásak lesznek.

Második „saját” kárunk az említett tehetetlenségből adódik: az ember a tehetetlenséget agresszivitással pótolja — ha nem figyelmeztet rá, mivel is próbálhatná mással — s a fenti mondatok ilyen agresszivitást mutatnak a fiatalokkal szemben. Felülve a „tökéletes felnőtt magas lovára” emeljük fel (mindig kész) mutatoujjunkat a fiatal emberrel és problémáival szemben. Akkor is, ha a mondat (= nekem is van kritikám) első pillantásra (kissé) szemtelennek tűnhet, gyengességünkre (és tökéletlenségünkre) mutat, ha egy ilyen mondatot személyes sértésnek vesszünk. A sértés által jogosnak érzett agresszió minden

bizalmat megsemmisít a fiatal lélekben, amelyet irányunkban táplált. A bizalomvesztés minden esetben komoly kár — e tényen nem változtat, ha nem vesszük komolyan...

Vége eljutottunk kiindulópontunkhoz — az alcímhez. A mondat csupán látszólag szemtelen, több olyan dolog húzódik meg mögötte, amelyre fényt derítve, érthetővé válik. Az első: a „kritika” szó ma divatszó, fiatalok használatuk előszeretettel. Mint minden szó, egész sereg értelmet takar, amelyek megnevezéséhez (mi felnőttek) hozzászoktunk. Nem negatívum, ha igyekezzünk érzéseinket, helyzetünket, történéseket precíz kifejezéssel pontosan meghatározni és tudtul adni. Figyelniük kell azonban arra, aki erre kora vagy más okok miatt még nem képes, ezért divatszavak, gyűjtő fogalmak alá rejti a számára még nem pontosítható dolgokat, az mást akar kifejezni, mint amit mond. A mi feladatunk „kicsiklandozni” belőle valódi mondanivalóját. Ez esetben a „kritika” szó azt jelentheti: nekem is van mondanivalóm, kérdésem, kérésem felétek, vannak igényeim, amelyek különböznek a tieitektől, elvárásaim, amik után (talán) sohasem érdeklődtek, vagy nem vettétek komolyan. Hozzá akarok szólni s elvárom, hogy meghallgassátok és kérdéseimet figyelembe vegyétek... Így nézve természetes és fontos kívánságok nyilvánításáról van szó, amelyek minden családban a napi élethez tartoznak.

Egy megfigyelés szerint — mindenkinél — gyakran előforduló jelenség az ún. „nem valódi kijelentés” és testvére, a „nem valódi kérdés”. Ha valaki nem mer, vagy nem akar — okok tucatjait sorolhatnám — kirukkolni igazi kérdésével, mondanivalójával, vagy kérdésével, ilyen „nem valódi” dolgokkal kezdi. Ha sikerült a beszélgetés folyamán összemegedni és megteremtődik a bizalom légköre, akkor jöhet az igazi kérdés. A fenti mondat lehet egy ilyen beszélgetéskezdő szükségmegoldás, amely várja, hogy eljőjön a beszélgetés folyamán az idő: elmondhassa, ami nyomja a lelkét.

Felelősségünk másik része: a fiatalok rólunk mintázzák meg saját szokásait, véleményüket, életvitelüket, nem utolsó sorban a kereszténységüket. Nem bújhatunk ki ez alól a felelősség alól, választ kell adnunk kérdéseikre — ami nem mindig könnyű. Gondoljunk arra: a Mindenható ránk bízta a fiatalokat, hogy bevezessük őket az élet rejtelmibe, megoldásaiba, a helyes látásra. Az idézett mondat a következő értelmezést kaphatja: ti meg vagytok győződve, hogy helyesen éltek és cselekesztetek, de én nem, mert sok negatívumot is látok, amelyet nem fogadok el csupán azért, mert mondjátok. Okoljátok meg, miért van ez (vagy az) így, miért nem lehet másképp, akkor (talán) én is elfogadom egyes megoldásokat. Ha hitelek szavaitok és tetteitek, én is akarom, hogy hitelek legyenek az enyéim. De erről beszélnünk kell egymással.

Ugyanez az elem a fiatalok oldaláról — életépítésükben, amikor minden egyes alkotóelemet különböző oldalról vizsgálunk — így hangozhat: ha nem segítetek nekünk felépíteni egyéniségünket, értékrendszerünket, kereszténységünket, akkor hogyan kívánjátok tőlünk, hogy örökötökbe lépünk? Ha nem tudjátok — vagy nem akarjátok — hitelesen és elfogadhatóan ábrázolni amit vallotok és tesztek, mi nem fogjuk elfogadni és keresünk más megoldást. Az sem tet-

(Folytatás a 6. oldalon)

Rorate

Írta: Gárdonyi Géza

Még sötét van, mikor már barangoznak a rorateira. Hideg decemberi sötétség ez, csak alig áttetsző. Férfiak, asszonyok fekete árnyékként mozognak benne a templom felé.

Az ablakom előtt egy-két kisebb árnyék válik el tőlük. A kis árnyékok bejönnek az iskolába. Kisködmének, nagycsizmák. Az arcát egyiknek se látom, de már az alakjáról, mozdulatairól megismerem valamennyit. Mindenik hoz a bóna alatt egy darab fát. Ledobják azt a kályha-zugba. A kályha előtt Istenes Imre térdel. Teleképpel fújja a tüzet. A tűz pirosító fényt áraszt az arcára.

— Ég már, — mondja, becsukva a kályhaajtót.

Ég; de még nincs meleg. A kályha úgy mormol, mint a fonó-macska. A kisködmének, nagycsizmák türelmesen állanak a kályha körül és hallgatva hallgatják a mormolást.

— Ki hoz ma gyertyát? — kérdi egy halk és vékonyka hang a sötétben.

— Gál Józsi, — felel egy másik.

— De soká jön!

Nem jön soká. A pitarban mankókoppánások. Ő az.

— Hoztál? — kérdi egyszerre három hang is a sötétben.

— Hoztam, — feleli az érkezett hangja, — kinél van masina?

Masina minden gyereknél van télenyáron. Az egyujnyi kis gyertyamaradék meggyújtódik és a kályha vállára tevődik. Az iskolát gyöngye világosság árasztja el. Az előbbi sötétség helyén látszik most a vén zöldmázás kályha, körülötte a pirosképű kisködmének, nagycsizmás gyerekek, akiknek árnyéka óriásokként mozog a falakon. A sarokban a számoló tábla, mintha még aludna. A földgömb mint valami görögdiényne áll az asztalon. A gyerekek rá-rátapogatnak a kályhára. Már melegszik! Egy vizes fadarab fölsziszereg a parázzson, aztán a kályha mormolással dolgozik tovább...

De íme beharangoznak. Rendbe sorakoznak s megindulnak a templomba.

A templom tele van már subával, meg kacabájjal. A padokon fekete báránysüvegek meg testes „Rózsáskertek” és „Lelkifegyvertárak” fekszenek. Az oltáron minden gyertya ég, s a viasz-illat belévegyül a be-beáramló téli levegő ködös ízébe. Imitt-amott bele-beleködhög az ájtatos csöndbe egy-egy öregasszony vagy egy-egy iskolásgyerek.

Im azonban ott áll már a nagy miséskönyvvel a piros inges ministráns-gyerekek a sekrestye-ajtóban. Vissza-visszapillant, hogy indul-e már a plébános úr. Egyszer csak megrántja a csöngettyűt és előrelépked nagyméltóságosan a miséskönyvvel a pap előtt.

Az orgona mély bűgással ered szó-lásnak. Hangjától remeg a fal is. A pap violaszínű miseruhában áll az oltár előtt. Leteszi a kelyhet, aztán lemegy az első lépcsőre, hogy elmondja a gyerekekkel Dávid királynak azt a zsoltárát, amelyben az az oltárhoz visszatér.

Akkor meglágyul az orgona hangja. A sokszáz esztendő adventi ének megzendül a templomban:

Oh fényességes szép hajnal!
Kít így köszöntött az angyal:
Üdvözlégy teljes malaszttal!

Végigreszket idegeimen az a mennyei szent érzés, amely gyermekkoromban át-

hatott, mikor az első hajnali misén ezt az éneket hallottam. De kicsoda nyomorult szerszám a toll és kicsoda erőtlenség az emlékezet, hogy egy éneket se lehet vele leírni. A hangokra nincs szavunk mert az ének hangjai egy alak-talan álmovilágból valók. A szöveget, amely egy angyal földi látogatásáról szól, az ének a képzeletnek egy olyan birodalmába emeli, amelybe csak a szívnek szárnyazott sejtelseivel juthat el az ember.

A második ének szintén ősrégi magyar ének. Megvan a Náray-féle énekeskönyvben is, amit még a Rákóczi-kor előtt nyomtattak. De nem tudjuk ezt mink és nem törődnek ezzel a gyermekeink. Éneklük és elringatóznak magasztos szépségű képeiben:

Oh nemes ékes lilium,
Szép és gyönyörű rózsza, Mária!
Ki szent malaszttal,
Mint gyöngy-harmattal
Neveltettél őh Mária!

Ezt az éneket nem csinálhatta latin nyelven beszélő klastromi barát. Ezt magyar poéta csinálta, aki a nazaréti Isten-szerette szüzet a maga képzeletében olyanná formálta, mint amilyen leányok a Tisza-Duna partján teremnek: rózsák, liliumok.

Varga Ádám kinyújtott nyakkal fújja mellettem az énekét. A gyerekek is odalenn buzgón énekelnek. A szentek a falakon komoly figyelemmel hallgatnak. Bibliái áhítat van az egész templomban. Mert hát szép is volt az, mikor az Úr elküldötte az ő követét a fényes magasztól a nazaréti szegény zsidólányhoz, akinek a neve Mária vala, szép és gyönyörű rózsza, Mária.

(„Az én falum“-ból)

Néhány szó a magyar Karitásról

A magyar katolikus egyház 45 évvel ezelőtt betiltott szeretetszolgálati szervezetének, a Magyar Karitásznak feltámasztását egy éve határozták el a magyar főpásztorok. Feladata, hogy az egyházon belül működő valamennyi szeretetszolgálati intézményt és kezdeményezést összefogja és munkájukat egymásra hangolja. Az elmúlt évben a Karitás főfeladata volt, hogy minden egyházmegyében elősegítse az egyházmegyei Karitás létrejöttét. Az elkövetkező évben ezek tevékenységét kell megerősítenie és kiterjesztenie. Ez csak úgy érhető el, ha minden plébánián alakul Karitás-csoport, amely felméri a helyi problémákat és — lehetőségein belül — igyekszik azok megoldásához hozzájárulni. A plébániái Karitás munkájában mindenki részt vehet. Különösen fontos a fiatalok bekapcsolása. Ha mindenki hajlandó szabadidejéből hetenkint néhány órát nehéz helyzetben lévő embertársai megsegítésére áldozni, az ország számos szociális problémája megoldhatóvá válik. Mert a szeretet nem elsősorban pénzkérdés, hanem a személyes segíteni akarásé.

A Karitásnak, eredményes munkájához természetesen anyagiakra is szüksége van. Támogatnia kell a legnehezebb időkben és körülmények közt is létben tartott szeretetszolgálati intézményeket: idős világiak, papok és szerzetesek otthonait, a szellemi fogyatékos gyermekek otthonát Ipolytölgyesen, a Vak Gyermekek Batthyány-Strattmann László otthonát, a hallássérültek Szent József otthonát, a kábítószerek és alkoholbeteg gondozására létesített intézménye-

Karácsonyi mise a börtönben

A naptár, ha éppen lett volna a zárkában, 1954. december 25-ét mutat, de naptár nélkül is tudtuk, hogy karácsony napja van. Az égen ólmos szürke fellegek úsztak, szemben a temetőt fehér hólepel borította.

A Gyűjtőben, mint ünnepnapokon szokás, a zárás korán, délután két óra tájban volt s utána csend borult a „csil-lagra”, csak a rabok élessé vált hallása észlelte egy-egy filccipős ör zajtalan lépéseit és a belső lukak fedelének lassú emelkedését.

Az egyszemélyes zárkában hárman voltunk: Jenő atya, a pálosok perjele, Tibi, egy fiatal pesti vagány, meg jómagam. A szokásos vasárnapi pörköltet a karácsonyi csomagból vett hazáival feljavítottuk, hogy mégis csak ünnepibb legyen a karácsonyi ebéd. Egy darabig elbeszélgettünk még, majd megkezdtük az előkészületeket az ünnepi „katakombamisére”.

Fiúk, mondta komolyan Jenő atya, tudjátok mi jár érte, ha a szentmisén rajtakapnak, vállaljátok a rizikót? Szívesen vállalom feleltem. Két év előtti letartóztatásom óta nem lehettem szentmisén s most a Gondviselés különös kegyelmének tartom, hogy éppen karácsonykor egy olyan pappal lehetek egy zárkában, aki misét fog mondani. Tibi református volt, ő a falazó szerepét vállalta, azaz háttal az ajtónak dülve eltakarta a kukucskáló lyukat, hogy váratlan meglepetés ne érhesse bennünket.

Hetek óta készülődtünk a karácsonyi ünnepre. A csomagokban kapott „pischinger” szeletekből jutott ostyának való, a bort a beküldött szőlőből préseltük titokban. Viaszból apró gyertyákat készítettünk s így megvolt a miséhez szükséges minden kellék.

A zárka kis asztalát leterítettük fe-

bér szalvétával, kehely gyanánt a kanalat használtuk. Kevés vizet öntöttünk a pohárba, az ostyákat és a kis borosüveget az asztalra tettük, majd meggyújtottuk a gyertyákat.

Délután négy óra felé járhatott az idő s a téli alkonyat lassan kezdett leereszkedni. A villanyokat ünnepnap nem gyújtották meg, így a szürkületben csak a kis viaszgyertyák fénye pislákol a cellában. Ez azonban nem zavart bennünket, hiszen misekönyvünk nem volt, a szöveget kívülről mondtuk; még emlékezünk rá.

Jenő atya az asztal elé állt, én mögötte ministráltam, míg Tibi az ajtónál falazott. Kissé szorongó szívvel, de boldogan megkezdtük börtönéletem egyetlen miséjét.

„Introibo ad altare Dei” — Bemegyek az Úr oltárához... s bár itt az oltár, az áldozat helye csak rozoga kis börtönasztal volt, de oltárabb volt az minden katedrálisénál, mert itt Jézussal együtt mindannyian áldozatot voltunk.

„Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarató embereknek”... ahogy az angyalok énekeltek a betlehemi éjszakában. Mennyire vágytunk erre a békére itt, ahol csak gyűlölet vesz körül minket. A karácsonyi evangéliumból mégis békét merítettünk.

Dobogó szívvel folytatjuk a misét, — jaj, csak meg ne zavarja senki... Jenő atya felajánlja az ostyákat, majd a kis üvegből kevés bort tölt a kanálba, néhány csepp vizet elegyít hozzá és azt felajánlja. „Fogadja el az Úr ezt az áldozatot...”

Az átváltoztatásnál térdén állva nézek fel az ostyára, átérzem a csodát, sokkal intenzívebben, mint valaha is tettem. Krisztus jött el a börtönzárkába, hogy a raboknak vígasztalást és reményt hozzon. Szegény emberek közé jött, mint az első karácsonyon a betlehemi istállóba...

Az atya most az elhunytakért könyörög: „Emlékezzél meg Urunk testvéreinkről...” Gondolataim a szembenlévő temetőbe szállnak, ahol tavaly kivégzett bátyám alusza álmát a rabtemető egyik jeltelen sírjában...

„Corpus Domini nostri... őrizze meg lelkedet az örök életre” — Jenő atya nyelvemre teszi a szent ostyát. Néhány percre elmélyedve adok hálát e nagy pillanatért...

„Ite missa est”. Az elbocsátás szavaira persze nem mehettünk sehová. Itt nincs elbocsátás, csak megvasalt ajtó és rácsos ablakok. Lélekben azonban messze szálltunk, távoli szereteteink felé. Én az édesanyámhoz, aki megfosztva családjától, otthonától kiűzve, magányosan szenved a család szent ünnepén, de érzem, hogy lélekben most ő is velem van; — az édesapámhoz, aki egy másik börtön cellájában gondol reám; és egy lányhoz, akivel a kis dunamenti városban még együtt mentünk az éjjeli misére. Vajon kivel jár most? Gondol-e az életfogytig elítélt rabra, aki szíve mélyén most is az ő képét érzi...

Jenő atya lerámolja az asztalt, leülünk az ágyra s elgondolkozunk. Lelkünket a karácsony öröme tölti be, eldúdolunk néhány karácsonyi éneket, s úgy érezzük: sohasem volt ilyen ünnep a karácsony, mint itt a szűk börtöncellában, ahol a rettenetes közepette elmondott „katakombamisé” mélyreható élménnyel töltötte meg a lelkünket. Pár pillanatra még azt is elfeledtük, hogy hiányzik az élet egyik legnagyobb ajándéka, a szabadság.

Kosztolányi Károly
(Villers, Franciaország)

A párizsi Misszió ünnepe

November 3-án nem mindennapos örömet hozott otthonunkba. Molnár Ottó plébánosi beiktatása emlékezetes dátum marad nem csak az új lelkes hivatalos működésének kezdete, hanem ennek az ünnepélyes keretek közt lejátszódó eseménynek jelentősége miatt is. Msgr. Claude Frikart párizsi püspök a beiktatás mindenkire nagy hatást gyakorló szertartásával valóban szent cselekménnyé tette a különben előírásos formát. A hitvallást ugyan a hivatalvállaló felé intézte, de a zsúfolásig megtelt templom hívő seregéhez is, melyre eleinte kicsit félénk, majd harsány kiáltás lett a válasz: „Igen, mi hiszünk!” Magyar plébániánk talán egyik plébánosát sem iktatták be ennyire ünnepélyességgel. Ez természetesen elsősorban az új plébános iránti nagyrabecsülést tükrözi az érsekség részéről, jelenlévő édesanyja, rokonai és valamennyiünk nagy öröme, egyben azonban a Misszió értékkelése is, melyre apostoli gondolat tekintenek legfőbb egyházi előjárónk. Molnár Ottó Magyaránálján szzületett és a Kastl-i Magyar Gimnáziumban érettségizett.

valamint Dr. Oberfrank Ferenc követségi tanácsos és Hamar Sándor katonai attasé feleségeikkel állták körül a díszbeöltözött oltárt és az ünnepeket. A Máltai Lovagok díszes köre, a párizsi hívek színe-java kívánta kifejezni a Misszió új lelkesítésére iránti örömteli megbecsülését. A gyermekek csicseregő hangja, amint az imákat mondták ékes magyarsággal, a közbeeső zene és a felhangzó „Győzelemről énekeljen...!”, elképezhető, másoda hatással volt az egybegyűltek mindegyikére. Hála Istennek, ilyen felemelő élményre nagy szükségünk van kinn a világban szétszört magyaroknak. Utána a vendéglátás volt a méltó folytatás, remek megrendezésben. Kedves titkárnőnk dr. Kecsmár Ilona praktikus érzelme és ügyessége ragyogott, ami bizony nagy feladat pár perc alatt asztalt teríteni a szentmise után a sokaság közepette, mindenkit lehetőleg nagy szíveséggel fogadni és izletes étellekkel gyors ütemben megvendégetni. Mindehhez csak köszönettel gratulálni lehet.

Püspök atyánk szavait emlékezetünkbe véstük: „Ottó atya most pásztorotok és

A képen balról jobbra: Molnár Ottó, Frikart Claude püspök, P. Ruzsik Vilmos és P. Bozsóky Gerő Foto Ruszka

Van ennek az ünnepnek ezen kívül még más rendkívül örömdetes ténye és eseménye. Amíg azelőtt soha nem élvezhetünk, hogy a magyar haza hivatalos képviselői hívő lelkesedéssel, megtisztelő jelenlétükkel adtak fényt e nagy napnak. Dr. Szávay János nagyköveteink kedves családjával,

előjárótok, akinek hűséggel, engedelmességgel tartoztok, de ugyanakkor hozzátok hasonló gyarló ember és megértőnek kell lennetek iránta! A keresztség által testvéretek és egy Atyának vagytok gyermekei!”

P. dr. Ruzsik Vilmos

Figyelem! Előjegyzendő!

Közös magyar zarándoklat Lourdes-ba
1992. május 27 — június 1.
Főprogram: május 27-én és 28-án.
Részletes tájékoztatót következő számunkban hozunk.

Család jövő nélkül

(Folytatás a 4. oldalról)

szent nektek: kerestük a miértjét, ahogy éltek, nem fog tetszeni, hogy mi mást keresünk, de erről mi sem tehetünk... Mélységes szakadékok nyílhatnak...

Még egyet a több lehetőség közül: „beszéljessünk az életről, gondjainkról, vegyétek az időt és fáradságot hozzá”. Sajnos, ma ez sem természetes... A fiatalok sokszor segélykiáltást hallatnak és azt „szemtelen” szavakba öltik. Hogy végre meghalljuk.

Mindezek után, ha még egyszer elolvassuk a „szemtelen” mondatot, lehet, hogy kissé el is szégyeljük magunkat: talán túl könnyen, felületesen vettük és ítéltük első pillanatra a dolgot. S ha a fiatalok megvalósíthatatlan vagy nem helyes dolgokról áradoznak, bizalomteljes légkörben apránként elvezethetjük őket a valós helyzet lehetőségeire és azok megítélésére. Segítségünkre lehetnek kérdések, amikre ők kell válaszoljanak, mint pl.: hogyan gondold ezt kivitelezni? Mi kell ehhez? Mi lesz a következménye? Hol (vagy hogy) tudod vállalni ezért a felelősséget? Gondolod, helyedben Jézus is ezt tenné?

Hagyjuk őket rájönni, mit tenne Jézus helyzetükben... F. O.

AZ EGYHÁZ A CIGÁNYOKÉRT

Amikor 26 évvel ezelőtt, 1965. szeptember 26-án VI. Pál pápa néhány zsinati atya kíséretében meglátogatta a Róma közelében lévő Pomezia cigánytábor, ünnepélyesen megkoronázta Máriát, a „Cigányok Királynőjét”, megáldva a cigány hagyományt, amelyet őrizve szerte a világongzarándokolnak a Mária kegyhelyekre, — az az emlékezetes nap tette az első jelentős lépést a cigánypasztoráció irányába. Akkor alakult meg Rómában a Cigánytanulmányok Központja. Azóta a cigány-kérdés megvitatására az Elvándorlók és Útonlévők Pápai Tanácsa két nemzetközi kongresszust is rendezett (1980-ban és 1989-ben), s a Szentatya maga is több ízben találkozott cigányokkal a különböző országokban. Legutóbb — ahogy emlékezünk rá — Szombathelyen is köszöntötte a cigányokat.

A mostani évfordulón a Cigánytanulmányok Központja szervezett nemzetközi kongresszust, amelyen Európa csaknem valamennyi országából megjelentek a cigányszervezetek képviselői és a kérdés szakemberei, összesen mintegy százan. Hozzájuk intézett beszédében a pápa hangsúlyozta, hogy az Egyház gondoskodni kíván az emberi család minden tagjáról, nem feledkezik meg a társadalom peremére szorult vagy szorított emberekről és támogatja a cigányok jogos törekvéseit sajátos kultúrájuk, nyelvük és etnikai hagyományaik fenntartása érdekében. (VR)

Hírek - események

A párizsi „La Croix” július 19-i számában tette közzé P. Camilo Maccise, kármelita általános rendfőnök Théo Klein-hez, az európai zsidó kongresszus volt elnökéhez írt levelét, amely szerint jövő év októberében a kármelita nővérek átköltöznek az auschwitzzi koncentrációs tábor közeléből a távolabb épülő kolostorba, teljesítve ezzel a katolikus egyház és a nemzetközi zsidó szervezetek között Genfben 1987. február 22-én kötött szerződés legfontosabb pontját. E levélben a kármelita rendfőnök kifejezte sajnálkozását is amiatt, ha a kármelita családjában hiányzott a megértés és a tisztelet a zsidó emlékezés iránt. Klein a zsidó szervezetek nevében megelégedéssel nyugtázta a levelet, amellyel egy hat éve tartó vita ért véget. E tények csak még jobban kiemelik a lengyel püspökök pásztorlevelének (1991. január 20) jelentőségét, amely az elemzők véleménye szerint mindenképpen jelentős lépés a lengyel katolikusok és zsidók sok feszültségtől terhes viszonyának javítása felé. (E. Z. Mérleg)

II. János Pál pápa Rómában boldoggá avatta azt a 71 irgalmasrendi szerzetest, akik a spanyol polgárháborúban vesztették életüket.

Wolfgang Amadeus Mozart halálának 200. évfordulóján, november 8-án, Virgilio Noé bíboros szentmisét mutatott be a római Szent Péter bazilikában. A szertartáson a salzburgi ének és zenekar Mozart D-dur Requiemjét adta elő.

A Katolikus Egyetemek Nemzetközi Szövetsége Bécsben megtartott Európa-találkozóján a szekták Kelet- és Kelet-Közép-Európában tapasztalható koncentrált akciójáról számoltak be a katolikus, evangélikus és ortodox résztvevők. Dr. Michael Fuss, a római Gergely egyetem professzora hangsúlyozta, egyértelmű jelek vannak arra, hogy a szekták invázióját az Egyesült Államokból politikai és gazdasági lobby-k irányítják.”

A nyíregyházi görögkatolikus szemináriumban az új tanévben 50 papjelölt készült a papi hivatásra, köztük négyen Romániából, öten Szlovákiából és hárman Kárpátaljáról. A papjelöltek nagy száma elhelyezési nehézségeket okozott, és a helyi önkormányzat eddig nem volt hajlandó a hittudományi főiskola számára újabb tantermeket átengedni.

Jövő év márciusára elkészül az egyetemes egyház új katekizmusa — közölte a szöveg megfogalmazására kinevezett bizottság. A szövegbe beledolgozták a világ minden részéről érkezett módosítási javaslatokat.

Az új konstantinápolyi ökumenikus pátriárkát, I. Bartolomeios-t II. János Pál pápa megválasztása alkalmából táviratban köszöntötte. Kifejezte reményét, hogy a katolikus és ortodox egyház tovább folytatja a teológiai párbeszédet a teljes egység elérésére és biztosította az új ortodox egyházfőt imáiról és testvéri szeretetéről.

Az osztrák Karitás elnöke, Helmut Schüller felhívta a lakosságot, segítsen a kelet-európai országok súlyos gazdasági problémáinak megoldásában. Különösen kiemelte a horvátországi és albániai helyzet súlyosságát. Az osztrák televízió támogatja a Karitás kezdeményezését és naponta rövid filmekben mutatja be az egyes országokban uralkodó ál-

lapotokat. Az osztrák televízió munkatársai a Magyar Karitás által irányított segélyakciókról is készítettek riportokat.

II. János Pál pápa a napokban kihallgatáson fogadta a „Szent Ferenc naphimnusa” elnevezésű nemzetközi díj 40 tagú bizottságát. Ezt a díjat azoknak ítélik oda, akik valamilyen módon kitűntek a környezetvédelemben. A pápa beszédében kiemelte, milyen szoros kapcsolat van a környezet és az etikai problémák között, mégis az emberek gyakran elfeledkeznek a természetben uralkodó harmóniáról s a föld javait, az emberiség közös örökségét, oktanul elpazarolják. Az ezévi díjat a Costa Rica-i környezetvédelmi miniszter és egy amerikai tudós kapta.

Az olasz püspöki kar támogatásával Albániában megnyílt az első papnevelő intézet, — jelentette a Vatikáni Rádió. Az albán katolikus egyház legnagyobb problémája a paphiány, tekintettel arra, hogy 40 év óta egyetlen papot sem lehetett szentelni és a még élő papok váiamennyien 60 éven felüliek.

A pécsi Karitás — dr. Szalay János igazgató közlése szerint — a Mohácson. Máriagyűdön és Boly-ban létesített táborokban több mint háromezer jugoszláv menekültet segít élelmiszerrel és ruhámmal, részben a helyi lakosság, részben a külföldi Karitás szervezetek adományaiból. A pécsi Karitás ezenkívül, a helyi önkormányzatok közreműködésével Szigetváron és Felsőszentmártonban is fenntart kisebb táborokat.

Fegyveres rablóbanda hatolt be Padovában a Szent Antal bazilikába s miután egy zarándokcsoportra és egyik öre pisztolyt fogtak, bevették a kedvelt szent ereklyéit őrző vitrin üvegét és elrabolták az ereklyetartót és annak arany talpazatát. A riasztó berendezés megszálltára a rablók menekülésszerűen elhagyták a templomot és egy rájuk váró kocsival nagy sebességgel elhajtottak. Az olasz rendőrségnek még nem sikerült a tetteseket megtalálni. Feltételezhető, hogy az ereklyékért pénzt akarnak kizsarolni. (KATHPRESS)

Széchenyi emlékünnepek

Széchenyi István születésének 200. évfordulója kapcsán megemlékezést tartottak a család ősi fészkén, Nagycenken. Szeptember 22-én délelőtt a nagycenki plébániatemplomban Pápai Lajos győri megyéspüspök celebrált szentmisét, majd a mauzóleumban megkoszorúzták „A legnagyobb magyar” sírját. Délután a nagycenki Széchenyi szobornál tartott ünnepségen Göncz Árpád, köztársasági elnök mondta az ünnepi beszédet.

Ugyancsak a Széchenyi bicentennárium alkalmából a Muraközben fekvő Alsólendván — a mintegy tízezer Szlovéniában élő magyarság nevében — Széchenyi emléktáblát helyeztek el az egyik iskola falára. A domborművű táblát, Vetró András kézdí-vásárhelyi szobrász művét, „a muravidéki magyarság és a Széchenyi Társaság” állította, — ahogyan az emléktáblán olvasható.

A bécsi magyar cserkészek október 23-i ünnepségüket idén a volt döblingi idegszantatórium kertjében álló Széchenyi-emlékműnél tartották, ahol gyertyát gyújtottak a „Legnagyobb Magyar”, valamint az 56-os magyar forradalom hősei és áldozatai emlékére.

Az élet könyvéből

AUSZTRIA

Halottaink: Somogyi Béláné, sz. Jeszenszky Mária, szeptember 15-én távozott el körünk-ből. Az engesztelő szentmise szept. 24-én volt a Singerstrassei templomban. — **Karoli Margit** életének 41. évében, súlyos betegségben elhunyt. Temetése november 8-án volt Theresienfelden. Nyugodjanak békében!

FRANCIAORSZÁG

Keresztelések: Palásti Etienne Károly, P. Etienne és Schmedeg Suzanne fia, márc. 24-én. Vízi Jean Nicolas János, V. Károly Róbert és Goyignon Pascale fia, április 28-án. Tajima Yoshito, T. Masao és Stuber Zita fia, október 21-én nyerték el a szentkeresztiséget.

Szentségi házasságot kötöttek: Bálint Antal és Franjo Éva, május 15-én, Párizsban.

Az örök hazába költöztek: Hegyi András, (szül. 1919.) Párizsban, március 12-én. Bálint Róbert, február 10-én, Párizsban, 23 évesen. Upor Aba Párizsban, április 30-án (sz. Fiume, 1905. IX. 24.). Szabó József, Lys Les Lannois, május 7-én, (sz. Szabas, 1919. július 5.). Bárdos Tivadar, Montreal (Canada), május 8-án, 81 éves korában. Bencze György, St. Cloud, július 20, (sz. Igló, 1920. nov. 25.). Németh Magdolna, Sévres, július 20-án, (sz. Bezeréd, 1895. dec. 20.). Illés Antal, Beaujon, szeptember 1-én, (sz. Déva, 1934.). Bakos Aladár, Párizs, július 25-én, (sz. Kolozsvar, 81 évesen. Burnaty Iván, Párizs, augusztus 15-én, (sz. 1931. nov. 18.). Bogár Gábor, Montreuil, augusztus 30-án, (sz. Baracska, 1925. február 6.). Schnurmacher Frigyes József, Párizs, szeptember 12-én, (sz. Esztergom, 1914. aug. 22.). Abraham János, Párizs, szept. 20-án, 63 évesen. Gerler Tibor Tamás, Párizs, október 3-án, 89 éves korában. Nyugodjanak békében!

MAGYARORSZÁG

Budapest: Halálozás: özv. dr. Kérdő Istváné, szül. Tarnay Mária, életének 66. évében, türelemmel viselt hosszú tartó súlyos betegség után október 12-én eltávozott körünk-ből. Temetése október 28-án volt a rákoskeresztúri Új köztemetőben. Gyászolják: családja, rokonai és barátai.

EMLÉKTÁBLAAVATÁS BUDAPESTEN

Budapesten emléktáblát avattak az 1951-ben, a "Grösz-per" kapcsán 12 évi börtönről ítélt s 1953-ban a börtönkórházban elhunyt dr. Czettler Jenő tudós és politikus egykori Andrassy úti lakóházának falán. Czettler Jenő a két világháború közötti időszak ismert közéleti szereplője volt: közel három évtizeden át (1947-ig) nyilvános rendes tanár a budapesti Közgazdasági Egyetemen, illetve a fúzió után a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Közben 1920-tól 1935-ig országgyűlési képviselő, nyolc éven át a Képviselőház alelnöke, és 1937-től a Fel-sőház örökös tagja. Számos társadalmi tisztséget töltött be, többek közt az egykori Kereszténypárt alelnöke tisztét. 1949-ben akadémiai tagságától is megfosztották és 1950 decemberében az ÁVO letartóztat-ta. 1953 áprilisában börtönkórházban halt meg. A 301-es parcellába temették. (CH)

VATIKÁNI DOKUMENTUM A KÁBITÓSZERRŐL

„A kétségbeeséstől a reményig” címmel november 5-én jelent meg a Vatikán első dokumentuma a kábítószerről. Le-szögezi a dokumentum, hogy a kábító-szerelvezet alapvető oka a belső harmó-nia hiánya, a kiegyesílyozatlanság, az egyén pszichikai gyengesége, ami lehetet-lenné teszi jogos igényeinek emberi mó-don való kielégítését. Ez a mostani va-tikáni irat csak első vázlat a jövő év-ben elkészülő végleges okiratnak, miután a kérdést nyolc állam: Itália, Francia-oroszország, Spanyolország, az Egyesült Ál-lamok, Puerto Rico, Bolívia, Tájföld és a Vatikán szakértőiből álló bizottság tü-zetesen megvitatta. A most kiadott do-kumentumot a Pápai Család Tanács ké-szítette el annak elnöke, Alfonso Lopez Trujillo bíboros vezetésével. Ugyancsak a Család Tanács szervezésében tartot-tak megbeszélést nemzetközi szakembe-rek bevonásával demográfiai problémák-ról. Elsősorban a családok, ezen belül a gyermekáldást érintő problémákról ér-tekeztek.

NÉMETORSZÁG

Köln. Halálozás: Megkésve kaptuk a szo-morú hírt, hogy Hess Rudolf bonni lakos, Te-mesváron tett látogatása alatt július 18-án tra-gikus hirtelenséggel elhunyt 78 éves korában. Temesváron temették el. Benne egy mindig vi-dám, jókedvű magyar testvérünket veszítettük el. Adj, Uram örök nyugodalmat neki és az örök világosság fényeskedjen neki!

München: A szentkeresztiségben részesültek: Ungi Denis Christian, Babics József Péter és Hiedl Christopher.

A Münchener Magyar Katolikus Mis-zsió hívei október 23-án és 27-én a szent-misén mintegy 1400 DM-t gyűjtöttek a Magyarországra menekült jugoszláviai magyarok javára. Az összeget a Pécsi Egyházmegyei Caritas-hoz juttatták el a menekült kisgyermekes családok meg-segítésére.

SVÁJC

Bogis-Bossey / Vaud: Örömmel tudatom, hogy kisfiam, Tátrai Tamás felvette a keresztiséget okt 6-án, a genfi St.-Gervais, óvárosi templom-ban. — Remélem, méltó keresztény válik majd belőle. Tátrai Éva.

*

Triznya Mátyás festőművész október 18-án, Rómában hosszú beteg-ség következtében elhunyt 69 éves korá-ban. 1949 óta élt Olaszországban. Akva-rellfestményeiből számos kiállítást ren-deztek Olaszországban és Európa több nagyvárosában. Sokan gyászolják, Ma-gyarországon is, mindazok, akik évtize-deken át oly sokszor élvezték a „legen-dás” Triznya-házaspár baráti társaságát és vendégszeretétét.

A HORVÁTORSZÁGI HELYZETRŐL

Kuharić bíboros zágrábi érsek, a hor-vát püspöki kar nevében, az ENSZ és egyéb nemzetközi dokumentumokra hi-vatkozva a horvát püspökök ülésén le-szögezte a népek önrendelkezési jogát, a nemzeti kisebbségek jogait, illetve az országhatárok sérthetlenségét. Felhí-va a figyelmet a horvát katolikus egyház veszteségeire és szenvedésére. Ezek sze-rint a halottak és sebesültek száma több tízezer, a menekülteké 250 ezer, 170 plé-bánia elnéptelenedett, 30 pap híveivel együtt elmenekült, 210 templom, 22 ko-lostor, 50 plébániai lakás romokban he-ver. (Újabb értesülések szerint ezek a számok jóval nagyobbak! Szerk.) A hó-dítók minden ok nélkül lerombolnak nemcsak gyárat, villanyvezetékeket, csatornákat, hanem kórházakat, óvodá-kat és kulturális intézményeket, beleért-ve az UNESCO által védett műemléke-ket is. Horvátország területének egyhar-mad részén az élet lehetetlenné vált. A bíboros köszönetet mondott mindazok-nak, akik a szenvedő lakosságot és a menekülteket segítik, külön megemlítve az európai és nemzetközi Karitás-szer-vezeteket és a Vöröskeresztet. Végül kö-szönetét nyilvánította a Szentatyának a béke érdekében folytatott fáradozásáért. (VR)

*

A római szovjet nagykövetség sajtó-szövegíróje bejelentette, hogy Borisz Jel-cin orosz köztársasági elnök az olasz miniszterelnök, Andreotti meghívására még ebben az évben hivatalos látoga-tásra Olaszországba érkezik. Jelcin a Szentszék moszkvai képviselője, Fran-cesco Colasuonno előtt annak a kíván-ságának is hangot adott, hogy olasz-or-szági látogatása során II. János Pál pá-pával is találkozni szeretne.

Alaptalan híresztelés

Egy idő óta Magyarországon tartja magát a híresztelés, hogy P a s k a i L á s z l ó prímást — nem utolsó sorban korábbi, Mindszenty bíborost elmarasztaló, a külföldi sajtóban is napvilágot látott kijelentései miatt — menesztik ér-seki-prímási tisztéből, illetve Rómába hívják kuriális hivatalba. Jól értesült kö-rök tudni vélik, hogy utóda valószínű-leg Dankó László kalocsai érsek lesz, jöllehet sokan a nemrég Pannon-halmi apáttá kinevezett V á r s z e g i A s z t r i k püspök személyét tartanak kívánatosnak az esztergomi érseki, s ami ezzel egyet jelent, a prímási székben. Egyes hazai lapok szerint az utódlás körül a legutóbbi Püspöki Konferencián kisebb vihar keletkezett.

S e r e g é l y I s t v á n egri érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Kar elnöke, erélyes hangon elítélte az alaptalan hí-reszteléseket. Szükségesnek látta kijelen-teni, hogy: „Az Apostoli Szentszéknek nincs szándékában jelentős változásokat eszközölni a püspöki karban... Elvár-juk azt is, hogy a magyar közvélemény a valós információk, nem pedig felröp-pentett, nemritkán tudatosan ártó szá-n-déku, hamis híresztelések alapján tájé-kozódhassék”. (M. K.)

SZÉCHÉNYI GYÖRGY PRÍMÁS EMLEKE ÉRSEKÚJVÁROTT

Érsekújvár 1685 októberében szabadult meg a töröktől és ugyanakkor foglalta el Magyarország primási székét — a Mária-cellben nyugvó Szelepcsényi utódként — az akkor már 93 éves Széchenyi György, de még tíz éven át viselte méltóságát és 103 éves korában halt meg. A nagy építő, alkotó, adakozó főpapok sorába tartozott. Nevéhez fűződik az 1691-ben Érsekújvár-nak adott kiváltságlevél is, amely elindí-totta a város rohamos fejlődését. Ennek a 300 év év előtti eseménynek emlékére most októberben Széchenyi György dombormű-vet avattak Érsekújvárott.

LEVÉL POZSONYBÓL

Ma kaptam kezembe az „Életünk” no-veMBERI számát. Már fél éve rendszeresen kapom, amelyért nagyon hálás vagyok, — nem csak én. Egy több „kisközösségből” álló ifjúsági csoportnak vagyok a szolgál-ója. Itt Pozsonyban bár se könyvtárral, se semmilyen hellyel nem rendelke-zünk, szorgalmasan gyűjtjük a magyar ka-tolikus folyóiratokat, remélve hogy majd csak eljön az idő, amikor saját könyvtárat rendezhetünk be...

... Ott voltunk a pápalátogatáskor is a Népstadionban (állítólag lehangosabb, leg-elevenebb csapatként.) — 180-an mentünk (gyalog). Most szeretnénk mindenkit innen is köszönteni: Kellemes karácsonyi ünne-pekét és boldogabb új évet kívánunk va-lamennyi magyar fiatalnak szerte a vilá-gon:

Sanyi és közössége (Pozsony)

(A küldött nagy képet sajnos, nem kö-zölhetjük, kedves üzenetüket annál szíve-sebben, Szerk.)

GRÁCI JUBILEUM

Ugri Mihály, a gráci Öregdiákok Klubja vezetője, a magyar szentmisék kán-tora, a Nagy Lajos cserkészcsapat parancs-noka november 16-án ünnepelte 60. szü-le-tésnapját. Köztisztelőnek örvendő bará-tunkat a segítőnővérek kolostorában kö-szöntötte Grác magyarsága. P. Nyers János gráci lelkész, Valentiny Géza preláus és Keleti Géza ciszter atya mutattak be szent-misére a jubilánsért, ezt követte a cserkészc-sapat műsora és a helyi szervezetek, va-lamint a Linz-i cserkészcsapat parancsno-kának köszönetét. Felolvasták Miklósházy Attila, a külföldi magyarok püspöke, to-vábbá Weber gráci püspök, Dr. Josef Krai-ner stájerországi kormányzó és Molnár Ot-tó párizsi plébános köszöntőjét. A benső-séges ünnepséget az egyházközség kitűnően sikerült fogadása zárta.

Dr. Zimics Béla (Tobelbad)

KARÁCSONYI KÖSZÖNTŐ ÉNEK

Mennyország piaca Gyémántból van rakva,
Annak közepén áll Egy arany almafa.

Pirossal virágzik Zölddel levedezik,
Annak a bimbóját Az angyalok szedik.

Kötik a bokrétát Az apró angyalkák,
Mi csak énekelünk, Csak úgy zeng
mennyország.

Boldog karácsonyi ünnepeket kíván a Rózsai!

Énekelte egy 16 éves cigánylány. —
Volly István gyűjtése, 1933, Esztergom

Apróhirdetések

Cecilia Boucher-Szakolczay, hites törvény-széki fordító, vállal franciáról magyarra és magyarról franciára fordításokat. Cím: Rue de Bosquet 7, B-7090 Braine-le-Comte. Tel.: 0032 67 55 39 78.

Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön családi ház eladó. Ára: 25.000.— DM. ☎ (0221) 76 65 73 vagy 76 26 05.

Budán, közel a Várhoz és metróhoz mo-dern garzonlakás hazalátogatóknak kiadó. Te-lefon: 01 341 46 24 vagy 093 33 20 34 (Svájc).

A Harkány gyógyfürdőnél levő modern, sa-ját tulajdonú, garzon üdülőrészemteljes be-rendezéssel eladom. Jelige: „Strandtól 5 percc”.

Balatonbogláron összkomfortos családi ház eladó. ☎ (0036) 85 51 426.

Házvezetőnője, gondozója lenne egyedülálló idős személynek egy tiszta, szorgalmas, 50 éves magyar asszony, aki most tanul németül. Jel-ige: „Ausztriában”.

Több évre bérebeadnam Budán, XII. ker. Bű-rök utcai luxusberendezésű garzonlakásomat. Cím: dr. Pák, H-2510 Dorog, Kossuth utca 8, ☎ (0036) 33 31 905.

50 éves temesvári hölgy munkát keres ház-tartásban München környékén. Telefon: (089) 63 14 78, este.

Magyar-történelem szakos középiskolai ta-nárnő München környékén állást keres. Min-den megoldás érdekel. Cím: Bartók, Kirdorfer Str. 1, D-6380 Bad Homburg.

Miltenberg / Main-tól 4 km-re Rüdenu / Odenwald-ban (városi buszjáratok) panorá-más, délfekvésű, 1990-ben épült 100 m² alap-területű lakás kedvező feltételekkel, esetleg te-lekrésszel eladó. ☎ (093 71) 54 03.

Budapesti lakásomat kiadnam német diák-nak, cserébe kérek stuttgarti kisméretű lakást. ☎ (0711) 84 51 73.

Eladó Budakeszin (Budapest határán) 2 szo-bás, összkomfortos, gázfűtéses családi ház, dupla garázzsal, 200 □-öles rendezett kerttel. Érdeklődni lehet a helyszínen: H-2092 Buda-keszi, Szél utca 65, vagy telefonon: (0041) 71 31 35 02.

2 szobás, telefonos budai lakás kiadó! Jel-ige: „Hosszabb távra is”.

Egyházi intézménynél vagy privát munkát vállalnék. Jelige: „50-es értelmiségi nő”.

Magyarajkú tanárnő, 48 éves, társat keres. Jelige: „Újévig”.

Magyar, özvegy férfi, 59 éves, élettársat vagy feleséget keres. Nyugdíjas korú magyar vagy már német hölgy leveleit várja csak Né-metországból. Jelige: „Szeretnék megtalálni”.

Németországi bejegyzésű, részben magyar tulajdonú építkező vállalat jó kapcsolatokkal rendelkező üzletkötő ügynököket keres, akik megfelelő alvállalkozói szerződéseket tudnak előkészíteni, illetve közvetíteni. Telefon: (0036) 1 1226 912. ☎ (0049) 0621 81 86 03. FAX: (0049) 0621 82 16 98.

EGY JÁTÉK, mely szórakoztatva tanít, melyből megismerheted az evangéliumot, mely erősíti a hitet. Egy játék, mely nem is játék, hanem egy nagyon szép és komoly dolog. J E Z U S É L E T E. A Szentatya áldásával, védjeggyel ellátott hitoktató társasjáték Szent Lukács evangéliuma alapján.

Egy szép ajándék Magyarországról és Ma-gyarországról. Ára: 39.— DM összes mellék-költséggel együtt (MWT, portó, utánvét, etc.).

Megrendelhető: VEMA AG., BRD., Kalva-rienbergstr. 3., 7894 Stühlingen. ☎ (0774) 68 86. VEMA AG. Schweiz, 8219 Trasadingen, Zollstr. 97. ☎ (0041) 53 61 20 24, VE-MA Kft. 1147 Budapest, Fűrés utca 70. ☎ (0036) 1 252 32 66.

A magyarok legkedveltebb találkozóhelye a hagyományos müncheni M A G Y A R B Á L. Az eddigi nagy sikerű keretek között 1992. február 1-én, szombaton, 20.00 órai kezdettel, a HOTEL BAYERISCHER HOF (Promenade-platz 2-6, München 2) dísztermeiben tartjuk. Kérjük kedves honfitársainkat és barátainkat, hogy rendezvényünk dátumát már most je-gyezzék elő a naptárba! A Diákszövetség Müncheni Csoportja — Bálrendezőseg —

RAHÓ IFJÚSÁGI TÉLI TÁBOR

A Magyar Cserkészbarátok Egyesülete örömmel hirdeti meg ifjúsági téli táborát. A téli tábor helye a hagyományos Achen-kirchben lesz 1991. december 26-tól 1992. január 5-ig. Szállásunk az öreg Hotel Scholasztikában.

Jelentkezni lehet a Magyar Cserkés-zbarátok Egyesületénél. Landwehrstr. 66, D-8000 München 2. ☎ (089) 5 30 94 89.

A téli tábor vezetősége.

MAGYAR SZENTMISÉK BÉCSBEN

Bécsben minden vasár- és ünnepnap van magyar nyelvű szentmise. Ez év tavaszán megváltozott a szentmisék kezdési időpontja. Ezentúl mindig 10.30 órakor kezdődnek a szentmisék. A szentmisék helye a Német Lovagrend, árpádiházi Szent Erzsébetről nevezett temploma. Első kerület, Singerstr. 7 szám (Deutsch-Ordenskirche).

Lelkész: Hegyi György.

A Bécsbe látogató magyarokat szívesen várjuk. A templom bejárati ajtaja a kapun belül jobbra!

NEMZETKÖZI FORDÍTÓIRODA

Műszaki és reklámszövegek, társasági szerződések, kereskedelmi levelezés, okiratok hiteles és Magyarországon is elismert német-magyar/magyar-német fordítása, valamint fordítások szinte bármely más nyelven. Széles, nyomtatás, szövegszerkesztés számítógépekkel, lézernyomatókkal. — Gyorsszolgálat.

D-4130 Moers 1, Neuer Wall 2, Pf. 1470
Telefon: 02841 / 28053
Telefax: 02841 / 23021 vagy 18424
Telex: 17 2841 318; Teletex: 2841318 = FLINT
American Express · Diners club · Eurocard · Visa

Kiadóhivatalunknál kapható könyvek:

Közi Horváth József: Mindszenty bíboros, zsebkönyv. § 4.— DM 6.—
Az irodalom világa. Irodalomelméleti alapvetés, 100-nál több versillusztrációval, kb. 300 oldal, vászon kötésben. § 10.— DM 20.—
Szállítással + portóköltség.

Megrendelhető:

Landwehrstr. 66, D-8000 München 2
az ÉLETÜNK kiadóhivatalánál

HIRDETŐINK FIGYELMÉBE!

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után tudunk közölni!

RUPP LÁSZLÓ hites törvényszéki fordító, vállalt fordításokat magyarul németre és németről magyarra. Goethestr. 32. 8000 München 2.

JOGOSÍTVÁNY! TANFOLYAM ÉS VIZSGA MAGYARUL!

Gyors, alapos, eredményes! Tanfolyam teherautóra is! Oktató: Farkas Béla, cím: Fahrschule Schechinger, Lindwurmstr. 60, 8000 München 2. Tel.: 77 66 82
15.00 — 19.00 óráig.

OTP- IKKA AJÁNDÉKSZOLGÁLAT

Forintátutalások: 100 DM = 4443.55 Ft.
DM átutalások privát devizakontóra.
Rendszeres támogatások átutalása.

* Karácsonyi ajándécsomagok: *
min. 100.— DM.

TV és videók ITT, Siemens gyártmányok háztartási- és konyhagépek nagy választékban.

Lada Samara 2109 13.842.— DM
Lada Samara 21093 14.780.— DM

Kérje részletes árjegyzékünket!

MAGNUS 6072 Dreieich-Offenthal
Postfach 60 11 02
G M B H ☎ (060 74) 6 70 66

BALETT
MODERN / Graham
GYMNASTIK
FÜR KINDER

JAZZ DANCE
CHARAKTERTANZ
AKROBATIK
UND ERWACHSENE

Akademische Ausbildung für Bühnentanz
Direktor M. G. Nagy

DANCE SCHOOL STUTTGART, 7000 Stuttgart 40 (Freiberg)
Adalbert-Stifter-Straße 101, Telefon: (0711) 84 51 73, 84 06 64

AJÁNDÉKOZZON KARÁCSONYRA!

Lepje meg önmagát vagy szeretteit **Katolikus templomok Magyarországon** művészi fotóalbumával! Egyháztörténetünk építészeti remekait tartalmazza a pápalátogatásra készült 300 oldalas magyar kiadvány 650 színes fotóval, történeti ismertetéssel és Eger érsekének előszavával.

Megrendelhető postán vagy telefonon: Litteraphone (022) 738 72 22 vagy Litteraphone Case postale 2202, Telefax: (022) 740 15 30, 1211 Genève, Suisse.
Magyar nyelvű kiadás 39.— SFr., vagy 159.— FF, vagy 44.— DM.
Angol-, német-, olasz nyelvű kiadás 52.— SFr., vagy 198.— FF, vagy 58.— DM.

A Litteraphone egyéb könyvek beszerzését is vállalja, bármilyen nyelven, bármely országból.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a „Katolikus templomok Magyarországon” című albumot példányban, magyar-, angol-, német-, olasz nyelven. (A kívánt rész aláhúzendő!)

Név:

Cím:

APRÓHIRDETÉSEK

A kastli Magyar Gimnázium titkárnőt keres az igazgatóságra. Magyar, német és angol nyelvtudás, valamint jó gépírási képesség elengedhetetlen feltétel. Érdeklődni lehet: Ung. Gymnasium — Direktor, Klosterburg 2, D-8455 Kastl, ☎ (096 25) 80 91 02.

KIVÉTELES ALKALOM!

A spanyol tengerparton, Cambrills-ban — 130 km Barcelonától délre — eladom 4 szobás, 2 családnak is megfelelő házat spanyol stílusú berendezéssel, teljesen felszerelve. A ház exkluzív villánygyedben van 100 m-re a tengerrel, 2 fűtődöszoba, kandalló és zuhanyzóval ellátott tetőterasz van. Vételár: 158.000 SFr., melyből 30.000 magyar Ft-ben is fizethető. Telefon: Svájc, 041 / 53 95 10.

BONA SVÁJCI-MAGYAR INGATLANFORGALMI KFT.

Kérje 100 oldalas ingyenes katalógusunkat, melyben biztosan talál az Ön igényeinek megfelelő magyarországi ingatlan. Közvetítésünk a vevő részére díjtalan. Szolgáltatásaink:
— hivatalos értékbecslés,
— az adás-vétellel járó jogi és pénzügyi teendők elintézése,
— az esetleges építés, átépítés, megtervezése és kivitelezése.
Új épületeinkre 10 éves garanciát adunk.
☎ Svájc: 01/730 45 23 vagy 041/53 95 10.
☎ Magyarországi: napközben 113 40 24, este: 185 50 14.

PORTRÉ KÉSZÍTÉSÉT VÁLLALOD

bármilyen anyagból fénykép után is. Fűz Vera, szobrászművész Szeged, Tölgyes u. 4. ☎ (0036) 62 18 712. (Németül is beszélnek.)

„T E T E N Y” Ungarische Spezialitäten

— Inh.: O. Bayer —

Kreitmayerstr. 26 - 8000 München 2

Telefon: (0 89) 1 29 63 93 és 4 30 44 98

NYITVATARTÁSI IDŐ:
csütörtökön és pénteken 8.30 — 18.00 óráig,
szombaton 9.00 — 13.00 óráig.

Somlói juhark	8.90
Balaton olaszrizling	1 liter 5.70
Balaton kékfrankos	1 liter 5.70
Debrői hárslevelű	6.80
Budaörsi kéknyelű	7.20
Budaörsi szürkebarát	7.30
Soproni kékfrankos	6.80
Villányi burgundi	7.30
Csopaki rizling	6.80
Zöldszőlő	7.30
Tokaji aszú 4 puttonos	16.50
Tokaji aszú 3 puttonos	14.50
Tokaji szamorodni	12.50
Vilmos körtepálinka	24.50
Kecskeméti barackpálinka	27.—
Cseresznye-pálinka	24.50
Kosher szilvapálinka	32.—
Beverage Bitters (Unicum)	0.5 liter 16.—
Pick szalámi	1 kg 27.—
Csabai	1 kg 25.—
Gyulai	1 kg 23.—
Házi kolbász	1 kg 22.—
Dicsőszajt	1 kg 12.50
Véres-májás hurka	1 kg 12.50
Tarhonya, kockatészta	1/2 kg 3.80
Paprika káposztával	0.7 liter 4.90
Paprika káposztával	2 liter 10.50

MAGYAR BOROK, PÁLINKÁK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

oleó áron raktárról. Kérje árlistánkat.
JOSEF UDVARHELYI ☎ (0 911) 35 79 21
Virehowstr. 45. D-8500 Nürnberg 10

A HIRDETÉSEK SZÖVEGÉRT, STÍLUSÁÉRT A SZERKESZTŐSÉG NEM FELEL.

CSOMAGKÜLDÉS ERDÉLYBE!

Miután a Palatinus-cég ügyintézésében hiányosságok mutatkoztak, a budapesti Máltai Lovagrend Szeretetszolgálatát kérjük meg a csomagküldemények lebonyolítására. Ők ezt Kozma Imre plébános vezetésével szeretettel elvállalták.

● 12 kilós csomagot szállítanak ki a megadott címre (nem postán küldik!)

● Átfutási idő: 4–6 hét.

● A csomag ára: 120.— DM.

● Megrendelhető: Kath. Ungarnseelsorge, „Sonderkonto Erdély”. Kontószám: 1144 99-803. BLZ: 700 100 80.

Életünk adminisztráció.

APOLLO

DEMENAGEMENTS

Szállítási vállalat és hurcolkodás. Szállítások belföldre és külföldre, tengerentúrra — légiszállítással is — költözködés, bútorraktározás, külföldi szállítmányoknál a vám elintézése.

Összes nyugati és keleti államokba oda és vissza szállítunk! Magyaroknak árkedvezmény!

APOLLO Demenagement

APOLLO DEMENAGEMENT

7, route des Jeunes, CH-1211 Genève 26

Telefon: 022 / 43 22 46.

Magyarul is beszélünk!

Privát cím: Keresztes László
58, route Veiryer,
CH-1227 Carouge / Genève
☎ 022 T / T 42 98 36 (este 7 óra után)
FAX 300 14 26

Magyarországi képviselőnk:

Éles Apollo kft
H-1221 Budapest XII. ker. Ringló u. 97
Telefon: 226 32 90

RÁTH MÁRTA, hites fordító és tolmács, magyar-német és német-magyar fordításokat vállal.

St.-Veit-Str. 6, 8000 München 80,
Telefon: (0 89) 4 36 23 50.

TÖTTÖSY ERNŐ új könyve:

JOG ÉS ÖKÖLJOG

A közel 300 oldalas jogi vonatkozású tanulmányok, cikkek gyűjteménye eligazítás abban a megalázó jogi dzsungelben, mely 1945 óta Magyarországon megteremtette az ökológiai társadalmát. A budapesti kiadású könyv külföldön a szerző címén kapható: 3 ave. Lambeau, B-1200 Bruxelles. Ára: 10.— US \$.
Légitelével: 15.— DM.

ÚTBAN EURÓPA FELÉ

Remények és távolságok.

Nyugaton élő magyar szakemberek tanulmányai Magyarország európai integrációjáról. A hűsvét hetében Győr-Pannónhalmán megrendezett 33. Magyar Pax Romana kongresszus előadásainak tanulmányformában feldolgozott gyűjteményes kötete (a római Katolikus Szemle 1991. évi 1. és 2. száma).

Megrendelhető: külföldön a KMÉM főtájkarságán, Oberföhringer Str. 40, D-8000 München 81, vagy a Katolikus Magyar Sajtó Munkaközösségnél, Distelfinkweg 21, D-8000 München 60. Ára: 25.— DM.

AMERIKAI ÉS KANADAI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizethető terjesztőnkél: Joseph DANI, 4408 55. Street NE, CALGARY AB T1Y 4B7, Canada.

A címére küldött csekken feltüntetendő: „ÉLETÜNK”. Kérjük szíveskedjenek a fenti címre, ne Münchenbe küldeni a csekket. Itt egyenkénti beváltásnál a 40.— DM-ből 8.— DM-et levonnak a bankban. Előfizetési díj egy évre 17.— US \$ + 13.— US \$ portó. A lapot továbbra is München postázzuk.

KARÁCSONYI KÖNYVAJÁNLATAINK!

(Áraink átlagos 33%-os csökkentésével)

BATTHYÁNY ELETE képekben, dokumentumokban	40.—
BOULAD SJ: Az önátadás fényében	12.40
DE ROSA SJ: Vallások, szekták és a kereszténység	16.60
GYÖRGY: Údvölgyei Oltárszentség. Elmélkedések	9.—
HETÉNYI: Beszélgetés a Mesterrel. Ifjúsági imakönyv	22.—
HOZSANA, Ima- és énekeskönyv	12.80
INNEN ÉS TÚL, Versek az Isten-kereső emberről	15.60
KIS BIBLIAI ATLASZ	19.80
LE TOURNEAU: Isten Műve, Opus Dei	15.20
II. JÁNOS PÁL beszédei magyarországi látogatásán	6.40
NYIRI: A filozófiai gondolkodás fejlődése	22.40
ÚTBAN EURÓPA FELÉ, Az első hazai Pax Romana Kongresszus	25.—
WOJTYLA: A hit K. Szt. János szerint (a pápa díjszertációja)	16.60

A hazai és külföldi katolikus kiadványokat a leggyorsabban szállítja számlával a Katolikus Magyar Sajtó Munkaközösség, német rövidítéssel KUPA, Distelfinkweg 21, D-8000 München 60. Telefon: (0 89) 8 64 44 24; FAX: (0 89) 8 64 35 73.

Örömmel küldjük új árjegyzékünket, és várjuk megrendelését!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Magyar Katolikus Főlelkésziség
Landwehrstraße 66 · 8000 München 2
Telefon: (0 89) 5 32 82 88
Telefax: (0 89) 5 32 82 45
Felelős Kiadó:
a Magyar Katolikus Főlelkésziség
Főszerkesztő: P. Szőke János.
Felelős szerkesztő:
Fejős Ottó.

Redaktion und Herausgeber:
Ungarische Katholische Delegation
Landwehrstraße 66 · 8000 München 2
Telefon: (0 89) 5 32 82 88
Telefax: (0 89) 5 32 82 45
Chefredakteur: P. János Szőke.
Verantw. Redakteur:
Ottó Fejős.

Abonnement: DM 25.— pro Jahr und nach Übersee mit Luftpost DM 40.—
ELŐFIZETÉS:

Az Életünk a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét és náluk is kell előfizetni!
Tengerentúrra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2.50 DM.

Előfizetési ár egy évre DM 25.— vagy ennek megfelelő valuta.
Tengerentúrra légitelével DM 40.—
Lapzárta minden hónap 15-én
Hirdetéseket csak 15-ig fogadunk el.
Postigraomt München:
Konto-Nr. 696 50-803 - BLZ 700 100 80
Kath. Ungarn-Seelsorge, Sonderkonto
Bankkonto: Bayer. Vereinsbank,
Konto-Nr. 145 857 - BLZ 700 202 70
Kath. Ung. Seelsorge „Életünk”.
Erscheint 11mal im Jahr.

Druck: Danubia Druckerei GmbH,
Ferberbachstr. 88 - 8000 München 50

Beilagenhinweis: zu dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei. — A kiadványhoz körlevelet mellékelünk

ELŐFIZETŐINK ÉS HIRDETŐINK FIGYELMÉBE!

Befizetéseket, átutalásokat nem bankkontra, hanem postacsekkkontra kérünk: Kath. Ungarn-Seelsorge München, — Sonderkonto, Postigraomt München, Konto-Nr. 696 50 - 803.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Hirdetési díjak 1990. október 1-től:
Apró-, házassági-, általános hirdetés
ára soronként (kb. 40 betű) DM 6.—
Jelige portóval DM 6.—
Külön kívánságokat esetenként árazunk.
Üzleti hirdetések soronként DM 9.—
Nagybetűs (kétsoros) sor DM 18.—
Keretben megkezdett 5 cm-ként DM 12.—
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Egymásután háromszori hirdetés esetén
10 százalékos kedvezmény.
Egymásután hatszori hirdetés esetén
20 százalékos kedvezmény.
Egy évi hirdetés esetén 25% kedvezmény.

Hirdetések határideje minden hónap 15-e befizetve!

A névvel megjelölt cikkek nem minden esetben felelnek meg a szerkesztőség véleményének. — Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
Hivatalos órák a hirdetésekkel kapcsolatban: hétfőtől — péntekig, 10.00 — 15.00 óra között. Kérjük kedves olvasóinkat, hogy csak ezidőben érdeklődjenek telefonon.

DIÓSZEGHY TIBOR, hites tolmács és fordító, magyar-német és német-magyar, Németországban tanácsadás, állampolgársági és menekültügyi kérdésekben, valamint peres ügyekben segít. Daimlerstr. 249, D-4040 Neuss. Telefon: (021 01) 54 13 17.

HARGITA PANZIÓ

BÉCSBEN a Marihilferstr.-Andreasgasse sarkán. Székely faragott bútor berendezéssel várja Önt egy családias hangulat. Szobafoglalás telefonon: 0043 / 222 / 96 19 28 és 932 85 64. A-1070 Wien Andreasgasse 1/8.